

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Segon període

Sèrie P - Número 16

Dijous, 27 d'abril de 2000

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 12, segona i darrera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere
(tram. 302-00017/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere
(tram. 302-00019/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres d'acolliment per a infants i
adolescents desemparats (tram. 302-00018/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la protecció de la salut, especialment en relació
amb l'aplicació de pesticides en els espais tancats (tram. 302-00022/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció de la salut,
especialment pel que fa a les fumigacions en llocs de treball i espais tancats i el seguiment de les
persones afectades (tram. 302-00020/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la formació ocupacional
(tram. 302-00021/06)

S U M A R I

La sessió es reprèn a les deu del matí i cinc minuts.

- **1. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere** (tram. 302-00017/06) (punt catorzè de l'ordre del dia.) (10:05)
- Presentació:* Sra. Porta i Abad (ERC). 4
- **2. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere** (tram. 302-00019/06) (punt quinzè de l'ordre del dia.) (10:16)
- Presentació:* Sra. Valls i Llobet (S-CC). 5
- Esmenes núms. 1 a 6 (CiU)
- Torn a favor:* Sra. Alemany i Roca, que anuncia la presentació d'una esmena transaccional dels grups de Convergència i Unió, Iniciativa per Catalunya - Verds i Popular. 6
- Esmenes núms. 1 a 6 (IC - V)
- Torn a favor:* Sra. Comas d'Argemir i Cendra, que anuncia la presentació d'una esmena transaccional dels grups de Convergència i Unió, Iniciativa per Catalunya - Verds i Popular. 8
- Esmena núm. 1 (P)
- Torn a favor:* Sra. Mejías Sánchez, que anuncia la presentació d'una esmena transaccional dels grups de Convergència i Unió, Iniciativa per Catalunya - Verds i Popular. 9
- El secretari tercer llegeix el text de l'esmena transaccional.* 10
- El president proposa a la cambra que, si no hi ha cap inconvenient, la votació sigui feta per assentiment, la qual cosa és aprovada per la unanimitat dels presents.* 11
- **3. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres d'acolliment per a infants i adolescents desemparats** (tram. 302-00018/06) (punt setzè de l'ordre del dia.) (10:55)
- Presentació:* Sra. Nadal i Aymerich (P). 11
- Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)
- Torn a favor:* Sra. Tarruella i Tomàs. 13
- Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds:* Sra. Comas d'Argemir i Cendra. 14
- Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya:* Sra. Porta i Abad. 15
- Posició del G. P. Socialista - Ciutadans pel Canvi:* Sra. Geli i Fàbrega. 15
- Posició del grup presentant:* Sra. Nadal i Aymerich (P). 16
- Votació del text, amb la incorporació de l'esmena (11:34):* aprovat per unanimitat. 17
- Alteració de l'ordre del dia
- El president anuncia una alteració de l'ordre del dia pel que fa al punt dissetè.* 17
- **4. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la protecció de la salut, especialment en relació amb l'aplicació de pesticides en els espais tancats** (tram. 302-00022/06) (punt divuitè de l'ordre del dia.) (11:35)
- Presentació:* Sra. Comas d'Argemir i Cendra (IC-EV). 17
- El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*
- **5. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció de la salut, especialment pel que fa a les fumigacions en llocs de treball i espais tancats i el seguiment de les persones afectades** (tram. 302-00020/06) (Punt dissetè de l'ordre del dia.) (11:45)
- Presentació:* Sra. Valls i Llobet (S-CC). 18
- Esmenes del G. P. Popular (núm. 1 i 2)
- Torn a favor:* Sra. Esteller i Ruedas, que tot seguit fa el posicionament de la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya i presenta les esmenes del seu Grup a l'esmentada Moció. 20
- Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)
- Torn a favor:* Sra. Borràs i Solé, que tot seguit fa el posicionament sobre la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds i presenta les esmenes del seu Grup a l'esmentada Moció. 21

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sra. Porta i Abad. 22
El president es reincorpora al seu lloc.

Posició del grup presentant de la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds:
 Sra. Comas d'Argemir i Cendra. 23

Posició del grup presentant de la Moció del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi:
 Sra. Valls i Llobet. (S-CC). 23

La Sra. Borràs i Solé (CiU) intervé per contradiccions. 24

Votació dels punts 2, 4 i 5 (12:22:18): rebutjats per 63 a favor, 68 en contra i cap abstenció. 24

Votació de la resta del text (12:22:46): aprovat per unanimitat. 24

6. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la formació ocupacional (tram. 302-00021/06) (Punt dinovè de l'ordre del dia.) (12:23)

Presentació: Sr. Rañé i Blasco (S-CC). 24

— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 1 a 5)

Torn a favor: Sr. Millo i Rocher. 26

— Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (núm. 1)

Torn a favor: Sr. López Bulla. 27

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Huguet i Biosca. 29

Posició del G. P. Popular: Sra. Sánchez-Camacho i Pérez . 29

Posició del Grup presentant: Sr. Rañé i Blasco (S-CC). 31

Votació dels punts núms. 1 i 2, amb l'esmena d'Iniciativa per Catalunya - Verds incorporada (13:17): rebutjats per 63 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció. 32

Votació dels punts núms. 3, 4 i 5, amb les esmenes transaccionals del GS - CC (13:18):
 aprovats per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. 32

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i cinc minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 12.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Presidència, de Governació i Relacions Institucionals, d'Economia, Finances i Planificació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i de Treball.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere (tram. 302-00017/06)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere, que se substanciarà juntament amb el punt quinze de l'ordre del dia, que també és sobre la mateixa qüestió. Té, en primer lloc, la paraula per exposar-la, i en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre diputada senyora Carne Porta.

La Sra. Porta i Abad

Senyor president, senyores i senyors diputats, aquest Parlament ha fet en els darrers anys diverses declaracions institucionals contra la violència envers les dones i ha adquirit el compromís d'impulsar les mesures preventives i legals necessàries per tal d'eradicar-la. Aquest compromís s'ha anat visibilitzant a poc a poc, però va ser en la passada legislatura que es va portar a terme un treball seriós i metòdic per complir aquest compromís. Això no podia ser d'una altra manera, donat que aquest Parlament ha de posar les bases per tal que els drets de les dones no se segueixin violant. I un dels eixos de l'acció de Govern hauria de ser també garantir aquests drets, que són uns drets inalienables, el dret a viure en llibertat i dignitat, cosa que moltes dones no poden fer avui dia.

Malgrat les diferències de criteri que hi ha en les accions a desenvolupar per la lluita contra la violència envers les dones, s'ha intentat sempre optar pel consens, i fruit d'aquest consens han estat imposades mesures que poden facilitar una mica més la vida de les dones victimitzades, com ara el Protocol interdepartamental d'atenció a la dona maltractada en l'àmbit de la llar. I en aquest Protocol ens situem com a punt de partida de la Moció que avui presentem.

El 22 de setembre de l'any 98, el Govern va aprovar aquest Protocol i es preveia un període de vigència fins a l'any 2000. Així, enguany, s'esgota la seva aplicació, però encara no està del tot desplegat. Així, el primer que pretenem és que, malgrat la parcialitat del Protocol –donat que és incomplet, ja que només fa referència a la violència en l'àmbit de la llar i no pas a una actuació global que tinguí en compte totes les tipificacions que

les Nacions Unides fan quan parlem de violència contra les dones–, doncs, malgrat aquesta parcialitat, el Protocol necessita desplegar-se mentre no s'elabori un pla més global d'actuació.

El Protocol necessita un pressupost propi i òrgans de coordinació, així com dotar-se de serveis per a l'atenció d'urgència i també l'atenció psicològica, jurídica i social que necessiten les dones que reben maltractaments.

L'elaboració d'aquest Protocol, malgrat les crítiques que ja vaig expressar en la interpellació, va ser un primer pas importantíssim per a la societat catalana, però aquest primer pas és mínim si el Protocol queda en paper mullat i no es desenvolupa. Així, doncs, un punt important de la Moció és el desenvolupament del Protocol, així com dotar-lo de pressupost, cosa que no es preveu en els actuals pressupostos.

Pel que fa a la violència en l'àmbit de la llar, els punts 3, 4 i 5 de la Moció estan enfocats cap a l'ampliació i creació d'infraestructures necessàries perquè les dones que pateixen maltractaments puguin tenir recursos per marxar de casa amb les criatures, si és que en tenen.

Recollint també la recomanació europea, cal fer una ampliació de la xarxa de cases d'acollida, tot dotant-les dels recursos necessaris, especialment, en els territoris on no hi ha cap recurs, com el ara el Baix Llobregat i l'Alt Pirineu. Però les cases d'acollida són un recurs d'urgència i es necessiten també pisos pont que després garanteixin una reinserció social, així com el desenvolupament de recursos que assegurin la inserció laboral d'aquestes dones.

Per altra banda, la creació d'un centre integral de rehabilitació de llarga estada, com els que ja existeixen a Europa i a altres comunitats de l'Estat, es planteja com a recurs de tercer nivell per a la recuperació de les víctimes de la violència, establint plans integrals on es tenen en compte els aspectes socials, psicològics, laborals, mèdics i formatius, que actualment les cases d'acollida no estan cobrint. Aquest nou recurs estaria coordinat per un equip multidisciplinari que treballaria des de diferents àrees d'intervenció i dissenyant plans individuals i consensuats per poder definir la millor sortida de la situació de violència. És aquest un recurs necessari per a moltes dones que han quedat totalment desestructurades i deseparades després d'anys de pallisses i on trobarien tot tipus de recolzament psicosocial per tal de poder dur una vida més normalitzada.

Evidentment, aquests són recursos assistencials de tercer nivell que ajuden el dia a dia de les dones victimitzades que han decidit o han pogut sortir d'aquesta situació, però cal desenvolupar també altres recursos informatius i de detecció per poder ampliar l'atenció de les dones víctimes de la violència que no arriben a aquesta situació i que, no només es troben la violència domèstica, sinó la que podem trobar arreu.

Els punts d'informació –la nostra proposta en la Moció és o era un cada 25.000 habitants– poden ser una eina útil en aquest sentit. I tot i que, en un primer moment, ens en vam assabentar per la premsa, però més tard el

Grup de la coalició de Govern va presentar una esmena que feia referència a aquest punt, sembla ser que el Departament de la Presidència té la iniciativa o vol desenvolupar que les seixanta-sis oficines d'informació de la Generalitat, que té arreu de Catalunya, serveixin també com a punts d'informació per a les dones, i això seria una iniciativa que nosaltres voldríem aplaudir des d'aquí i esperem que això tampoc no quedi en bones paraules i que aquests punts d'informació es dotin de l'equip necessari per atendre les demandes a les dones víctimitzades: atenció psicològica, social i jurídica, així com també que es contempli la creació d'un punt d'atenció de vint-i-quatre hores.

Un altre punt important és la col·laboració amb l'Administració local i comarcal per crear xarxes d'atenció bàsica i, sobretot, impulsar els protocols d'actuació contra la violència a nivell municipal. Aquesta coordinació, aquesta col·laboració és bàsica per a l'eradicació de la violència de gènere, i el treball conjunt i coordinat de les diferents administracions hauria de ser possible en aquest camp i el Govern de la Generalitat hauria de ser qui impulsés un model d'actuació contra aquest tipus de violència.

Finalment, potser la part més important de la Moció és la proposta d'un pla integral de prevenció, atenció i eradicació de la violència de gènere, i ja vam manifestar el fet que calia racionalitzar els serveis i calia ampliar-los i crear-ne de nous, que calia l'elaboració d'estudis, d'estadístiques i dades que ens acostessin a la prevalença real de la violència i, per tant, a les necessitats reals de les dones víctimitzades.

Vam manifestar també que aquest Pla havia de contemplar la violència en totes les seves formes, maltractaments físics, psíquics i sexuals a la llar, al lloc de treball o al carrer, i sabem que aquest és un pla ambiciós, però també creiem que necessari perquè la violència és un obstacle per a moltes dones a l'hora de portar una vida lliure i digna.

Així, aquest Pla recolliria l'elaboració d'estadístiques pròpies, també a nivell comarcal i local, per tal d'analitzar les causes de la violència, i un estudi que recollís tots els aspectes socials que intervenen en el desenvolupament de la violència de gènere.

A partir de la detecció de les necessitats, dins del Pla s'elaboraria un mapa d'implantació dels diferents recursos assistencials per a dones víctimes de la violència i aquest Pla s'elaboraria de forma coordinada entre tots els departaments i organismes implicats i també dels i de les professionals, així com també es comptaria amb la participació de les associacions de dones implicades i les associacions d'àmbit municipal.

Es fa palès que institucions, administracions, organismes i grups de dones estan cercant fórmules per aturar la violència de gènere. Els grups de dones fa anys que reivindiquen actuacions integrals, les administracions locals estan portant a terme la creació de circuits locals de coordinació, des de la judicatura es porten a terme accions específiques, etcètera. Així és, potser, ara l'hora de posar-se a treballar conjuntament i elaborar aquest Pla que assegurí la qualitat de vida de les dones i l'eradicació futura de la violència de gènere.

Cal formació específica dels cossos de seguretat, dels i de les professionals de la sanitat, dels serveis socials i educatius, per a la detecció precoç, però també cal pensar a garantir l'accés a l'habitatge, al treball, a la formació de les dones que han patit violència, a més, evidentment, dels serveis de suport i atenció necessaris per ajudar-les a normalitzar la vida.

Però cal anar més enllà i treballar en altres àmbits, com l'espai mediàtic o l'educatiu, però també l'urbanístic, perquè simplement les dones volem caminar tranquil·les pels carrers i no sempre les estructures urbanes són dissenyades contemplant la creació d'espais segurs o una bona il·luminació, per posar només alguns exemples.

Caldria que també el Govern s'impliqués en aquest àmbit i que aconseguís implicar els ajuntaments, els urbanistes i altres professionals per aconseguir unes ciutats més segures en la seva concepció, en les quals no hi haguessin punts negres, en les quals es portessin a terme amb impunitat agressions a les dones.

La violència al carrer, la seguretat al carrer no és tan sols un problema policíac, sinó de concepció de l'espai, i això hi ha diferents treballs a Europa i també aquí mateix, a Catalunya, que ho han mostrat.

Per acabar, voldria destacar que proposem que aquest Pla sigui elaborat de forma conjunta per les conselleries implicades, professionals, municipis i associacions de dones, però, a més, això es formalitzaria amb la creació d'una comissió de seguiment i avaluació del Pla, en la qual serien representats i representades per tal que el Pla fos constantment actualitzat segons les necessitats.

Per altra banda, tot i que..., voldria destacar també el diàleg que hi ha hagut, positiu, amb tots els grups de la cambra de cara a poder presentar avui mateix una moció de consens i que nosaltres valorem molt positivament, donat que pensem que aquest..., que si avui que s'aprovarà per consens, s'aprovarà per unanimitat la creació d'aquest Pla pensem que és un gran avenç en la lluita contra la violència contra les dones.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. La il·lustre diputada senyora Carme Valls té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere (tram. 302-00019/06)

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Ens posicionarem respecte a la Moció que presentem i ens posicionarem d'una manera ràpida, donat que el nostre Grup intenta consensuar també amb tots els altres grups que a les hores de fer mocions poguéssim anar d'una manera més àgil.

Per tant, com que ja ha descrit la senyora Carme Porta el resultat de la Moció que hem fet conjuntament, jo només voldria ressaltar-ne tres o quatre punts.

En primer lloc, que el nombre de dones maltractades en aquest moment està creixent –tant les denúncies com la bossa de dones que no estan denunciant perquè no tenen llocs on anar–; que en aquest moment es calcula, en el període de la interpellació fins ara, ha sortit l'enquesta de l'Institut de la Mujer, que ha detectat a Espanya una bossa de 650.000 dones que estan sofrint maltractaments continuadament i suposem que, en aquesta bossa, a Catalunya hi entrarien entre 50 i 70.000 dones.

Però després hi ha un altre concepte, que és el de «tècnicament maltractades», que són les dones que han contestat afirmativament a les qüestions de si el company o el marit li impedeix veure la seva família, li treu diners, la insulta, decideix les coses que pot o no pot fer, insisteix a tenir relacions sexuals encara que no en tingui ganes, la deixa en el pitjor lloc de la casa, li fa por, li fa mal, la desautoritza davant dels fills o ironitza sobre les seves creences o sobre les seves posicions.

Creiem que es necessitaran aquests punts concrets d'atenció a les dones que tenen maltractaments tan psicològics com físics perquè no hagin de passar els set anys de calvari que comporta estar aguantant aquesta situació sense tenir cap lloc per demanar ajuda.

Per altra banda, recalcar que les mesures protocol·làries que hi puguin haver i que hi ha hagut en el Protocol anterior que va elaborar..., coordinat per l'Institut Català de la Dona, no tenen, podríem dir, cap eficàcia si no estan sustentades per un pla i per recursos econòmics, perquè les paraules se les emporta el vent.

I en aquest sentit el Pla d'actuació del Govern andalús per avançar en l'eradicació de la violència contra les dones és un bon exemple de mesures dirigides contra la violència. Ells, durant l'any 98 i l'any 99, han destinat més de 2.000 milions de pessetes per lluitar contra la violència davant dels 322 milions que, amb un transversal, hem gastat només a Catalunya.

Per tant, necessitem implementar en els pressupostos i dedicar als pressupostos partides per poder fer un transversal de la lluita contra la violència de gènere a Catalunya. No n'hi ha prou de dir que tenim uns llocs on es pot telefonar, si quan s'hi telefona surt una cinta que diu: «truqui dilluns, perquè avui no hi som». Perquè resulta que quan hi ha la violència, precisament en més quantitat, és els caps de setmana i els caps de setmana no hi ha telèfons d'urgència als quals les dones puguin accedir.

Per altra banda, necessitem pisos pont, pisos d'acollida, pisos urgents, pisos per recuperar les dones quan ja han passat per la casa d'acollida. I per altra banda, necessitem augmentar la qualitat d'aquestes cases d'acollida: han de tenir més personal i personal qualificat, perquè la rehabilitació que es necessita per a aquestes dones és una rehabilitació sobretot d'índole psicològica.

No es poden donar plans de treball a dones que han sigut maltractades durant deu anys si abans no hi ha hagut una rehabilitació psicològica integral, i per ara

hem d'enviar les dones catalanes a Madrid, perquè és l'únic lloc on tenen un centre integral de recuperació. El Pla de Madrid és el segon pla coherent, el segon pla integral que existeix a Espanya després del d'Andalusia.

Per tant, no volem més mesures de maquillatge, volem un programa de govern i això és el que hem proposat en aquesta Moció. Volem que hi hagi una atenció urgent, una coordinació molt més gran entre la policia, els jutges i els nivells d'ajuntaments locals, volem convenis amb els ajuntaments –els ajuntaments estan rentant la cara del que no fa el Govern de la Generalitat i, a més a més, a costa dels seus recursos, que a la millor hauria de destinar a altres partides–, volem convenis pressupostats amb els ajuntaments, i volem també que es treballi per la reinserció laboral, física i mental de totes aquestes dones.

Sabem que ja hi ha hagut molt treball fet en aquesta cambra i creiem que serà un avanç que puguem aconseguir pressupostar a partir d'ara la violència, la lluita contra la violència de gènere a tots els pressupostos que es facin en el futur en aquesta cambra, i que es pugui aconseguir fer visibles que aquests problemes són una realitat, puguem avaluar els resultats dels plans integrals que fem i puguem decidir que contra aquesta xarxa dins de la societat no només volem lluitar-hi amb bones paraules, sinó amb un esforç econòmic que sustenti tant els llocs d'acollida com la qualitat d'aquests llocs d'acollida, com la reinserció psicològica, física, la reinserció laboral de totes les dones maltractades.

Moltes gràcies, senyor president. Ho he intentat i ho he aconseguit. D'acord.

El president

Com tot el que es proposa, senyora diputada. (*Rialles.*)

Han presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i té la paraula la il·lustre diputada senyora Joaquina Alemany.

La Sra. Alemany i Roca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, avui defensaré les esmenes que nosaltres havíem presentat, però d'alguna manera sí que voldria dir que les iniciatives fetes per la Carme Valls, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i la senyora Carme Porta, ens han donat peu que en aquest moment una moció pogués ser l'objectiu de treball conjunt d'aquesta cambra.

Perquè aquí, doncs, s'han dit unes coses, se'n diran d'altres, però el que sí que és veritat és que darrere de tot això hi ha una feina feta, una feina feta que fa anys que la Generalitat de Catalunya està portant a terme, una feina feta que ve des de l'any 89, amb dos estudis: un estudi sobre vivències silenciades, un estudi d'opinió sobre la victimització de la dona a Catalunya l'any 89, quan encara no es parlava d'aquests temes i quan encara això no havia saltat, d'alguna manera, a través dels mitjans de comunicació, a l'opinió pública, i quan encara no s'havia fet ressò la societat que aquest tema era un tema de tots.

Aquest estudi precisament ens diu que és un tema de parella, que un 89% de la població considera que això és un tema que s'ha de resoldre en el si de la llar i, per tant, veiem que en nou anys hem fet un procés important de canvi.

En aquest moment, el cor de la societat catalana té una preocupació. Ja no és només un tema de parella, és un tema de tota la societat; per tant, hem avançat. I va ser el primer estudi que es va fer a nivell català, però també a nivell espanyol. Per tant, això cal reconèixer-ho.

A part d'això, es van fer unes entrevistes a dones víctimitzades seguint aquest estudi per veure quins eren els models de dones i quina era, d'alguna manera, la feina que calia fer després. Això –hi insisteixo– va ser l'any 89, i des d'aleshores en els plans d'actuació del Govern de la Generalitat, en els plans interdepartamentals, es van anar fent mesures i actuacions.

La primera actuació de l'any 89 va ser, precisament, el tema dels maltractaments de dones i la iniciativa va ser dels grups de dones de Catalunya, que va ser la primera preocupació que vam plantejar a l'Institut Català de la Dona. Per tant, podem dir que aquest tema va néixer de les mateixes dones, dels mateixos grups i associacions de dones que estaven interessades que aquest tema es tingués en compte, quan ni els mitjans de comunicació ni la societat en general d'alguna manera havia fet això. Aquesta publicació es va fer posteriorment, l'any 91, però l'estudi és de l'any 89.

Bé, continuant aquesta feina, hem arribat, com ha dit abans la senyora Carme Porta, hem arribat a fer el primer Protocol, que ha comportat un pas endavant en aquesta feina de crear..., el Govern ha creat una comissió d'anàlisi dels actes de la violència contra les dones en l'àmbit de la llar i s'ha elaborat aquest Protocol que en aquests moments s'està desplegant, en aquests moments s'està implementant.

Però jo voldria dir..., s'ha dit en les intervencions que m'han precedit que no hi havia pressupost. Podem dir que en aquests moments, durant l'any 99, hi ha un pressupost de 322.776.000 pessetes. Per tant, des del Govern s'està treballant, però també en protocol, no només en papers.

Parlant del tema de les cases d'acollida, que hem tingut l'oportunitat, tots els grups de la cambra, de parlar d'aquest tema. Hem vist que les cases d'acollida no són un punt de partida, no són una prioritat. En aquest moment, com dèiem, tots aquests treballs, els estudis i l'opinió pública han fet conèixer que les dones de Catalunya el que volen, les dones que estan en situació de maltractaments, és que se'ls resolgui el tema, que se'ls resolgui el tema, però no volen cases d'acollida. Per tant, els pisos pont, altres fórmules, aquest treball conjunt d'ajuntaments, d'institució, de govern, és el que està donant i està solucionant, d'alguna manera, totes aquestes temàtiques.

Però, seguint amb aquesta esmena transaccional que avui hem aprovat els grups de la cambra, jo voldria dir que s'ha recollit feina de tots els grups. Per exemple, tenim una moció que el Partit Popular va presentar el 19 de juny del 98, i que es va aprovar en aquesta cambra,

i que, per tant, també hem recollit en aquesta Moció, i és el que ens ha donat també pas a fer aquest Pla integral que havien demanat també els altres grups; un pla integral que servirà per anar desenvolupant aquest Protocol i que servirà també perquè una comissió que hem proposat que el Govern creï, una comissió permanent interdepartamental, que no serà res més que la continuació de la comissió que havia fet ja el Protocol d'actuació del Govern; per tant, hi insisteixo, aquesta Comissió interdepartamental és la continuació de les cinc conselleries, de les entitats de dones, de la judicatura, que d'alguna manera aniran treballant en el desenvolupament d'aquest Protocol i que també aniran treballant per fer un pla que durarà dos anys, perquè després es pugui, lògicament, avaluar.

Per tant, hem de dir que tot això jo crec que és positiu, que aquest treball conjunt jo he d'agrair a les dues persones, als dos grups que han incoat aquest tema, que hagin estat sensibles a aquest treball conjunt. Per tant, jo penso que això és bo per a aquesta cambra, però també és bo per a la societat catalana, que sàpiga que, quan hi ha temes importants, la gent es posa d'acord, i que quan hi ha temes que afecten la societat, no hi ha ideologies diferents ni posicions polítiques diferents, sinó que s'ha de treballar conjuntament.

Aquí jo segurament no tindrè temps d'explicar tota la feina que, d'alguna manera, s'està fent, però sí que voldria dir que en aquests moments tenim i estem treballant també en un document mèdic d'assistència a les víctimes de la violència domèstica que està coordinant a nivell sanitari tota la feina que calia fer; un document que recull quan es fa la denúncia o quan no es fa, quan les dones són ateses en un hospital, en un hospital privat o públic, que automàticament se n'envia un original al jutjat, una còpia per als serveis socials, una còpia per a la història clínica del centre i que, lògicament, el fet de fer aquesta denúncia directa i al jutjat de guàrdia, conjuntament amb l'informe judicial, fa que la víctima no s'hagi de desplaçar.

Per tant, a mi m'agradaria dir que sí, que en aquests moments s'està treballant, o sigui no s'ha parat en cap moment. El que passa és que aquest model que des del Govern de la Generalitat s'ha adoptat és el model que en aquests moments s'està fent al Canadà. I la veritat és que, quan el vam endegar, no ho sabíem. Sí que coneixíem tots els models que es feien a Europa, però aquest del Canadà no el coneixíem, i vam tenir ocasió, a través de les relacions de la Generalitat a Catalunya amb el Govern del Quebec, de veure que a allà això s'estava fent així.

Per tant, aquest treball conjunt de cinc departaments de la Generalitat, que ha donat peu a aquest Protocol i que ara amb això que avui, d'alguna manera, recomanem al Govern que es faci servirà per fer una feina continuada, servirà per posar en pràctica aquest Protocol, servirà perquè institucions treballem conjuntament perquè els ajuntaments i la Generalitat treballin conjuntament, però també servirà per a una cosa important, que és que la societat catalana vegi que quan hi ha temes que afecten el cor de la societat, lògicament, la gent s'hi posa d'acord i treballa conjuntament.

Jo crec que..., a mi m'agradaria avui fer aquesta revisió de l'any 89, que se'n va fer l'estudi; 91, la publicació; en el dia d'avui han passat molts anys, però el tema està completament diferent. En aquell moment la societat no era sensible. És veritat que els mitjans de comunicació hi han ajudat, però també és veritat que hi ha una feina feta, també és veritat que les entitats i grups de dones..., també és veritat que els col·legis professionals, que els col·legis d'advocats, que els col·legis de metges, que, fins i tot, hi han hagut iniciatives, per exemple, dels Alcohòlics Anònims, de l'Associació dels Alcohòlics Anònims, d'estar en la Comissió de seguiment que el Consell de Dones de Catalunya té de tot aquest tema dels maltractaments. I, per tant, jo crec que aquesta iniciativa pública i privada, en aquests moments està recollint aquest interès social per treballar conjuntament i per aconseguir que, entre tots, puguem donar una ajuda ràpida i eficaç a aquestes dones que no solament són les dones, els fills i les filles, sinó que és tota la família, però en realitat, també, és tota la societat que està patint aquest mal tan dolent que és en el si de la família, que és la peça més clau, però que també és el cor de la societat.

Per tant, jo crec que des del Grup que està donant suport al Govern hem de dir que la feina l'hem fet, que hi estem treballant, i que, seguint aquestes iniciatives que avui hem aprovat aquí, continuarem treballant amb la mateixa illusió, amb la mateixa força i també, d'alguna manera, amb un treball conjunt, que és el que a vegades no és fàcil, treballar conjuntament administracions diferents, societat civil. Jo crec que en aquests moments això està endegat, ja fa anys que està endegat, per tant, jo crec que podem continuar treballant i que quan tornem a parlar d'aquest tema haurem avançat, potser, més que en nou i deu anys, però aquesta és la illusió nostra: treballar conjuntament per avançar i eradicar, com en aquests moments –ja per acabar– estan fent al Canadà, que el tema ja està només treballant-se des de la visió sanitària...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Alemany i Roca

Sí, senyor...

El president

Hauria d'acabar.

La Sra. Alemany i Roca

Des de la visió sanitària i des de la visió judicial. Per tant, esperem que aquest treball sigui positiu per a tots.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, jo volia començar per destacar, en nom del Grup d'Iniciativa - Verds, l'oportunitat, malauradament, l'oportunitat d'haver presentat aquesta interpellació per part de Carme Porta, del Grup d'Esquerra Republicana, i de Carme Valls, de Socialistes - Ciutadans pel Canvi. I dic «malauradament» perquè és una interpellació –i avui ens hem de posicionar respecte a les mocions subsegüents– que fa evident que el tema de la violència de gènere és un tema present a la nostra societat, un tema en el qual s'ha de seguir lluitant i que afecta Catalunya com afecta també altres llocs.

S'assenyalava, per part de les ponents de la interpellació en la seva intervenció, que l'any 99 hi havia hagut a Catalunya 3.318 denúncies de dones per maltractaments, i sabem que aquestes 3.318 denúncies són només la punta d'un iceberg que és molt més gran, que és molt més profund, que bona part no es veu perquè són moltes més les dones que són víctimes d'agressions i, com que aquestes agressions es donen, en bona part, a l'àmbit de la privacitat, a l'àmbit domèstic, costa molt donar visibilitat a aquestes agressions, costa molt també denunciar-les i fer-les ostensibles.

Sabem també que aquest fenomen pot afectar la vida de les dones durant períodes molt llargs. I com més anys s'instaura la violència en la relació d'una parella, més temps necessita la víctima per poder superar les seqüeles que se'n deriven. I es fa palès que les institucions, organismes, administracions i grups de dones estan cercant fórmules per aturar la violència de gènere.

Els grups de dones fa anys que reivindiquen actuacions integrals i eficaces que veritablement contribueixin a l'eradicació de la violència: les administracions locals estan duent a terme accions com la mateixa creació de xarxes i circuits locals de coordinació i atenció a les víctimes, hi ha plans estatals sobre la violència contra les dones, el mateix Parlament va aprovar el Protocol sobre maltractaments, des de la fiscalia es porten a terme actuacions específiques, el Codi penal i el Codi civil permeten actuar des del sistema jurídic amb més contundència respecte a mesures de protecció a les víctimes, però encara falta molt camí per recórrer.

I tal com s'expressa en el primer punt, justament, de la Moció, mai és excessiu tot allò que es faci per fer front a un dels problemes més greus i complexos de la societat, aquesta violència contra les dones, aquesta violència de gènere. I per això parlava abans de l'oportunitat d'haver presentat aquesta interpellació i la Moció subsegüent a la qual nosaltres vam presentar unes poques esmenes intentant millorar algun dels punts, senzillament, assenyalant la necessitat que en el desenvolupament del Protocol de maltractaments que es proposa, doncs, hi hagi una previsió que el personal que l'ha de desenvolupar, coordinar, doncs, hi hagi una especialització per poder-lo realment portar a la pràctica amb bones condicions.

Vam assenyalar també la necessitat que aquella Comissió que es presentava, que es proposava per al seguiment i avaluació del Pla que es proposa la Moció, d'aquest Pla integral, fes també l'elaboració d'aquest

Pla. Vam fer també alguna esmena en el sentit de concretar una mica més a quins llocs es podien fer cases d'acollida. No hi entraré. Em semblen importants, en tot cas, algunes de les qüestions que es proposen, totes les qüestions, tots els punts presents en aquesta Moció són importants i s'han de desenvolupar. Em sembla especialment important, justament, aquest desenvolupament del Protocol de maltractaments en condicions correctes. Em sembla especialment important el reconeixement que s'hauria de fer del treball que s'està fent en aquest sentit per part de les administracions locals, i que mancava una millor coordinació per poder donar suport precisament a aquelles institucions que estan en millors condicions per detectar els problemes concrets en aquest àmbit. Em sembla molt important, per suposat, el Pla integral que es proposa i que es pugui desenvolupar. Em sembla essencial aquesta Comissió Interdepartamental que, a més a més d'elaborar aquest Pla integral en faci el seguiment, en faci l'avaluació i, per tant, puguem tenir instruments constants per poder conèixer l'estat de les coses.

No m'allargaré més. Només vull destacar una qüestió. Ahir, cinc dones dels cinc grups parlamentaris que l'hem presentat, és a dir, les dues persones que vam presentar la Interpellació, la Joaquina Alemany, la Carina i jo mateixa, ens vam reunir per intentar fer una esmena transaccional a partir d'agafar com a element bàsic, lògicament, les mocions que s'havien presentat, i el que volia destacar és que, després de parlar-ne, va haver-hi una situació d'entesa bastant fàcil i d'acord perquè entenem que tirar endavant iniciatives, actuacions –millor dit–, que permetin eradicar la violència de gènere és un aspecte que és importantíssim, que va ser –com deia– bastant fàcil arribar a uns acords, i en aquest sentit celebro que s'hagi pogut arribar a una moció transaccional amb l'acord de tots els grups.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora María Caridad Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en nom del nostre Grup Parlamentari i per defensar la nostra esmena de modificació al text de la Moció, presentada per les diputades, senyora Valls i senyora Porta, dels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi i d'Esquerra Republicana, hem de dir que ens trobem novament davant d'aquesta cambra per parlar de maltractaments.

Arran de dues mocions d'identificació contingut que tornen a posar de manifest que davant fets que activen l'alarma social, com és la violència contra les dones, i passat l'impacte de què els mitjans de comunicació es fan ressò, l'actitud d'aquest Govern no ha estat la de donar una veritable solució al problema. És per això que els diputats i diputades d'aquesta cambra es veuen obligats, any rere any, a fer iniciatives parlamentàries que impulsin i controlin quina és l'acció del Govern i donin

resposta a les necessitats que es van produint davant aquest problema que viola, no només la integritat física, sinó la dignitat personal i, en definitiva, és una violació dels drets humans.

I faré memòria. Vull recordar que el proppassat 18 de juny de l'any 98 es va aprovar davant d'aquesta cambra, amb una sensible majoria de vots i sense cap vot en contra, una moció subsegüent a una interpellació presentada per una diputada del nostre Grup Parlamentari, la il·lustre senyora Dolors Nadal, que, en el cas d'haver-se aplicat, hauria donat solució i ens hauríem estalviat bona part de les iniciatives que avui, l'abril de l'any 2000, continuen sent una desagradable notícia als diaris de Catalunya.

Davant aquesta situació, considerem que un govern compromès amb la defensa dels drets humans ha de tenir, necessàriament, un pla integral de lluita contra la violència de gènere en tots els àmbits: el domèstic, el social o el laboral. I que sigui marc de referència per a l'acció coordinada dels departaments compromesos en la seva execució, així com impulsar la col·laboració amb els ajuntaments, els consells comarcals, les organitzacions no governamentals, les associacions de dones, els cossos i forces de seguretat, els operadors jurídics, la sanitat, perquè tots ells portin a terme una acció conjunta, de la qual feia esment la il·lustre diputada senyora Valls en la seva interpellació, i que tingui com a objectiu primordial l'eradicació total dels actes de violència contra les dones. I aquesta coordinació s'ha de dur a terme sense duplicitats.

És per això que el Grup Parlamentari Popular, davant aquesta cambra, presenta aquesta esmena que vol desenvolupar novament aquest Pla integral i demanar al Govern una actitud decidida davant aquest tema.

La nostra esmena conté tot un seguit de mesures distribuïdes en els següents punts. El primer d'ells són mesures dirigides al món educatiu i basades en els criteris de prevenció, sensibilització i difusió, dirigits tant als educadors com als alumnes per tal de difondre el rebuig de la violència contra les dones.

En segon lloc, mesures dirigides als mitjans de comunicació, tant públics com privats, per tal d'evitar a les seves programacions els continguts sexistes o violents.

El tercer punt són mesures dirigides als cossos i forces de seguretat, a la policia, als mossos d'esquadra i la policia local, per tal de millorar la qualitat de l'atenció de les víctimes mitjançant cicles formatius adequats dintre de l'Escola de Policia de Catalunya.

El quart punt és l'elaboració de convenis amb col·lectius professionals directament implicats en les tasques jurídiques i judicials, per tal que els professionals millorin la seva formació i a fi de donar una atenció més ràpida i més efectiva a la víctima.

El cinquè punt són les mesures d'atenció social –i aquí s'ha de fer referència a les cases d'acollida o pisos tutelats, als quals fan referència les diputades que presenten la Moció en els punts 3, 4 i 5–, i la necessitat de proveir el territori de Catalunya, per tal que darrere una denúncia o la sol·licitud d'una assistència, les dones siguin canalitzades als centres d'acollida més propers

i ateses, tant elles com els seus fills, degudament. D'aquí s'extreu la necessitat de crear espais segurs a les grans ciutats, i també garantir l'accés a l'habitatge de lloguer a baix preu, per tal que les cases d'acollida no esdevinguin centres de llarga estada, que no són una solució definitiva al problema.

El sisè punt és impulsar la creació dels mecanismes adequats per detectar situacions de violència no denunciades. La creació de servei telefònic d'urgència durant vint-i-quatre hores, que fa necessari estendre els punts d'informació a les oficines de la Generalitat, tal com es va comprometre el conseller l'altre dia, i que solliciti canalitzar les demandes amb l'atenció del personal qualificat i format específicament en la lluita contra els maltractaments.

Crear programes de rehabilitació psicosocial d'aquelles dones que han patit maltractaments, i la possibilitat d'accedir al món laboral a través de la formació professional i una orientació individualitzada, ja que la independència econòmica és una garantia bàsica perquè les dones puguin refer la seva vida amb una certa seguretat.

El vuitè punt és l'elaboració de protocols d'actuació dins l'àmbit sanitari, al qual també ha fet esment la senyora Valls en la seva Moció, i que inclouen programes d'atenció a les dones víctimes de violència, informant-les dels recursos al seu abast.

I aquí, en l'últim punt, vull fer-me ressò de les paraules del conseller Triadú, quan l'altre dia va dir, en el seu torn de rèplica, que potser no seria popular o no seria oportú referir-se a la necessitat d'ajudar a reinserir i a resocialitzar l'home que practica la violència. Jo voldria afegir a les paraules del conseller que no tan sols és oportú i que cal fer-ho, sinó que és obligació del seu Govern fer-ho, i que s'ha de fer. I tant és així que el Grup Popular va mirar d'incloure-ho en el Pla de lluita contra els maltractaments que va presentar davant aquesta cambra el juny del 98, i que li llegeixo textualment: «Es duren a terme programes de tractament psicològic per a les persones que maltracten, per tal d'afavorir-ne la rehabilitació i la resocialització, com a suport complementari de l'ajut psicològic facilitat a llurs víctimes.» És per això, senyor conseller, que sí que es fa necessària la reinserció dels que maltracten.

Davant tot el que he exposat, només tenim un protocol que, o bé no ha donat el resultat que calia, o bé no funciona, i tan sols no podem ni avaluar-lo; no podem avaluar ni allò que s'ha fet, perquè no tenim dades i es necessiten estadístiques concretes que analitzin quines són les causes i els efectes, la freqüència i la incidència d'aquestes situacions, i tot això per saber si el que es fa és suficient o cal millorar-ho.

També cal dir que aquestes mesures, que comporten el treball i el compromís de tots els departaments implicats en la lluita contra la violència, necessiten uns recursos, i en això sí que el Grup Parlamentari Popular s'hi vol comprometre, i més davant d'un període de negociació pressupostària que deixarà palès el grau de compromís exigit a aquest Govern en la lluita contra la violència per al proper Pla 2000-2004.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari defensa aquesta esmena de modificació del text de la Moció, perquè considera que el nostre text conclou amb un dels objectius bàsics d'aquestes mocions, que és aconseguir un pla integral de lluita contra la violència de gènere.

Atès que aquest és un tema de gran sensibilitat, que ho han demostrat les diputades que han presentat la Moció i les que m'han precedit en l'ús de la paraula per defensar les seves esmenes, entenem que totes aquestes aportacions es poden consensuar en un text transaccional que, en recollir bona part de les nostres mesures, fóra la base de l'elaboració d'aquest Pla integral que tantes i tantes vegades el Grup Popular ha demanat davant d'aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ha arribat a aquesta presidència el text transaccional que ha sigut esmentat. Prego que, tot i que el coneguin les diverses portaveus dels grups, que sigui llegit, a instàncies d'aquestes. Prego al secretari tercer que en faci lectura.

El secretari tercer

Gràcies, senyor president. «Els grups parlamentaris sotasignats presenten la Moció transaccional a les mocions subsegüents a la interpellació al Consell Executiu sobre la violència de gènere:

»Primer. El Parlament de Catalunya manifesta que cap esforç, per important que sigui, és excessiu per a fer front a un dels problemes més greus i complexos de la societat: la violència contra les dones, la violència de gènere exercida a la llar, al treball o al carrer. Una situació que ensorra vides, entristeix persones, destrueix la dignitat i l'autoestima i frustra projectes personals; exalta la brutalitat i la violència; provoca lesions físiques i psíquiques, de vegades molt greus, i acaba amb moltes vides.

»Dos. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a desenvolupar el Protocol de maltractaments aprovat pel Govern, en previsió d'especialització del personal per tal de coordinar-lo, millorar-lo i executar-lo.

»Tres. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat, pel que fa al nivell d'ocupació de les cases d'acollida, a crear progressivament més places, segons les necessitats, així com a crear pisos pont per a dones en situació de risc a mesura que es demostrï la seva conveniència, amb l'objectiu que totes les dones estiguin ateses de manera suficient.

»Quatre. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a potenciar la col·laboració amb els ens locals per tal d'establir polítiques que permetin actuacions de consens pel que fa a serveis d'atenció bàsica i immediata de les dones maltractades, i que potenciï l'elaboració de protocols de coordinació municipals i comarcals, tot impulsant convenis amb les administracions locals.

»Cinc. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a estendre els punts d'informació i fer arribar a les oficines de la Generalitat les indicacions necessàries per tal de canalitzar les demandes i oferir la informació que les dones desitgin, així com la creació del servei telefònic d'urgències durant les vint-i-quatre hores del dia.

»Sisè. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a elaborar estadístiques pròpies de Catalunya a nivell comarcal i local sobre la prevalença real de la violència, que facilitin l'anàlisi de les causes, així com la creació de mètodes fiables de detecció per tal de facilitar la prevenció i eradicació de la violència contra les dones.

»Setè. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a promoure l'elaboració i presentació, en el termini d'un any, d'un pla integral de prevenció, atenció i eradicació de la violència de gènere, maltractaments físics i psíquics i agressions sexuals, que tinguin en compte, com a mínim, els següents àmbits d'intervenció:

»a) Realització d'un estudi que analitzi les causes de la violència, tenint en compte tots els aspectes socials que hi intervenen –ensenyament, mitjans de comunicació, llenguatge, treball, sanitat–, derivats de la situació de desigualtat entre gèneres.

»b) Mesures concretes dirigides al món educatiu i basades en els criteris de prevenció, sensibilització i difusió que es recollirien en materials didàctics dirigits tant als educadors com als alumnes, per tal de difondre el rebuig de la violència contra les dones.

»c) Mesures específicament dirigides als mitjans de comunicació, tant públics com privats, per tal d'evitar en els continguts de les seves programacions els continguts sexistes o violents.

»d) Formació dels cossos de seguretat sobre les necessitats d'atenció i actuació envers les denúncies plantejades per les dones.

»e) Formació dels i de les professionals de l'atenció sanitària per a la identificació dels símptomes de maltractaments, l'actitud davant les víctimes, mesures d'actuació a emprendre i les derivacions a les institucions adequades.

»f) Elaboració de convenis amb els col·lectius professionals directament implicats en les tasques jurídiques i judicials, per tal que els professionals millorin la seva formació, a fi de donar una atenció més ràpida i efectiva a la víctima.

»g) Elaboració d'un mapa d'implantació de centres d'acollida i serveis de seguiment, suport i recuperació per a les dones víctimes de la violència.

»h) Garantir la coordinació de tots els serveis implicats –socials, sanitaris, urbanístics– per a la detecció precoç de les situacions de violència contra les dones.

»i) Creació de programes de rehabilitació psicosocial d'aquelles dones víctimes de la violència.

»j) Disseny d'estructures urbanes que contemplin la creació d'espais segurs i incrementin el potencial de control social.

»Vuitè. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a la creació d'una comissió permanent interdepartamental per a l'elaboració, el seguiment i l'avaluació del Pla, formada per les conselleries de Justícia, Interior, Benestar Social, Ensenyament, Política Territorial i Sanitat, Institut Català de la Dona, òrgans competents de la judicatura, representants de metges d'atenció primària, representants dels treballadors i treballadores socials d'atenció primària, associacions de dones, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la Federació Catalana de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis.

»Novè. Impulsar el protocol sanitari d'atenció a dones víctimes de la violència per a centres sanitaris, hospitals i d'atenció primària.»

I, «Desè. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir la dotació pressupostària necessària per a l'aplicació del protocol d'aquest Pla en els pressupostos de la Generalitat per als anys 2000-2004.

»Palau del Parlament, 26 d'abril del 2000.

»Signat: Carme Porta Abad, diputada d'Esquerra Republicana de Catalunya; Carme Valls i Llobet, diputada del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Joaquina Alemany i Roca, diputada del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Dolors Comas d'Argemir, diputada del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, i Caridad Mejías Sánchez, diputada del Grup Popular.»

El president

Moltes gràcies, senyor secretari. Donada la naturalesa de la tramitació d'aquesta Moció, proposo als diversos portaveus que siguin aprovada per assentiment.

Moltes gràcies. Així és i així constarà.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres d'acolliment per a infants i adolescents desemparats (tram. 302-00018/06)

El punt setzè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres d'acolliment per a infants i adolescents desemparats. La presenta el Grup Popular i, per exposar-la, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal. *(Remor de veus.)*

Esperi's un segon, eh?, senyora diputada.

La Sra. Nadal i Aymerich

Sí, senyor president. *(Pausa.)*

El president

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, després de la compareixença de l'honorable consellera de Justícia, el passat 17 de febrer, davant de la Comissió de Justícia, per explicar quins eren els eixos bàsics del seu Departament, i especialment, també, quins eren els eixos bàsics del seu Departament respecte a les polítiques d'infància; després de la substanciació de la interpellació del Grup Socialistes per la il·lustre senyora diputada Marina Geli, que va donar lloc a una important resolució –la Resolució 6 d'aquesta legislatura, 6/VI–, que va assolir el consens de tots els grups parlamentaris, va quedar clar que havíem d'anar a un canvi de model pel que fa al tractament de la infància i de l'adolescència amb risc.

Sens dubte, l'aparició de noves problemàtiques... –no podem deixar de pensar en el que ha representat l'existència de l'important nombre de menors de procedència fonamentalment magrebina, en situació d'extrema marginalitat, que es troben pels carrers de Catalunya. Això és una realitat emergent, és una nova realitat.

Han aparegut, també, diferents dinàmiques socials respecte a la infància i a l'adolescència amb risc a casa nostra, que fa, per tant, també necessari readaptar, redissenyar la intervenció de l'Administració, perquè aquestes noves realitats el que fan és que apareguin perfils diferents i, per tant, necessitats diferents de tractament.

Per tant, vam arribar amb aquesta important Resolució –hi insisteixo–, impulsada pel Grup Socialistes, que va recollir les esmenes de la resta de grups, vam arribar a la conclusió que era necessari fer una reformulació global de la política d'infància a Catalunya.

I aquesta reformulació –ho vam acordar– es va plasmar en dos elements fonamentals. Per una banda, en l'elaboració d'un pla integral d'infància i, per una altra banda, en l'elaboració d'aquest nou model que tenia dos eixos fonamentals: la descentralització i la territorialització de les actuacions –la territorialització, fonamentalment, dels recursos. I amb dos objectius: amb l'objectiu, fonamentalment, de reduir el nombre d'internaments; que l'internament, que la institucionalització dels menors fos sempre l'últim recurs. Que, per tant, s'havia de fer un esforç importantíssim en matèria d'acolliment –acolliment en família pròpia, l'acolliment en família extensa, l'acolliment preadoptiu i, naturalment, l'acolliment en família aliena– i, naturalment, la potenciació de l'adopció. Aquests són els acords bàsics, els acords fonamentals per anar cap a aquest nou model.

I en la substanciació de la interpellació jo mateixa li preguntava a la consellera: «Molt bé, estem d'acord, hem d'anar a un nou model, però, mentrestant, què? Mentrestant, què fem?» Perquè, mentrestant, el que tenim damunt de la taula és l'Informe extraordinari que ens va enviar el síndic de Greuges, respecte a la situació dels centres d'acolliment a Catalunya. Però, si un fa una lectura acurada de l'Informe del síndic, el que es veu és que no es tracta d'un mal o bon funcionament dels centres d'acolliment, es tracta que estem en una

situació que ens fa trontollar tot el sistema per manca de recursos adequats.

Per tant, ens va semblar important, tot i la tasca realitzada –insisteixo– en la Moció 6/VI, tot i el compromís de la consellera, que es va plasmar –com deia– en la seva compareixença davant de la Comissió de Justícia, ens va semblar important fer una proposta per prendre mesures per no estar permanentment parlant de canvis de model i, mentrestant, tenir una realitat preocupant, una realitat difícil damunt la taula. Una realitat que concretaré en una xifra. Sabem que el nombre d'infants atesos a Catalunya per la DGAI, necessitats d'atenció, els tenim estabilitzats al voltant dels 10.000, 9.800 i escaig. És una xifra que està molt estabilitzada, però els infants que poden ser tractats per les EAIA no ultrapassen els 6.000..., perdó, els 7.000, estan al voltant dels 6.500, eh? És a dir, això suposa que tenim els equips d'atenció a la infància i l'adolescència en una situació d'absoluta precarietat, en una situació que necessita –com deia– una actuació immediata. No ens podem esperar a tenir aquest nou model. Per tant, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, la Moció subsegüent a la interpellació que presenta el Grup Popular respon a aquesta necessitat. I, en aquest sentit, els punts 1, 2 i 3 van en aquesta línia. En la línia d'incrementar els recursos, incrementar els recursos per tal que es redueixi el nombre de menors que es troben pendents d'estudi per part dels equips d'atenció a la infància i l'adolescència.

Acabar també amb les llistes d'espera que existeixen en els dos tipus de centres dependents de la DGAI, tant en els centres d'acollida com en els CRAE, en els centres residencials d'acció educativa. Era especialment preocupant l'existència de llistes d'espera en els centres d'acollida, perquè, per definició, són centres d'emergència. La consellera en la seva resposta ens va comentar, va explicar que una situació d'emergència, una situació d'abusos de menors sempre es resol. N'estic ben segura. Però, per una altra banda, tenim l'Informe del síndic que ens diu que hi ha llistes d'espera en els centres d'acollida, i per això ho hem volgut reflectir en la nostra Moció. Per tant, reduir les llistes d'espera en les EAIA, en els centres d'acollida, i en els CRAE.

És important, també, tota la qüestió que va ser a bastament tractada, tant per mi mateixa en la substanciació de la interpellació com per l'honorable consellera de Justícia en els torns de rèplica i de contrarèplica en el sentit d'apostar –com deia– per una veritable política que faci que l'acolliment es converteixi en un recurs important que pugui ser veritablement considerat com a tal recurs, eh? És a dir, que les xifres de famílies acollidores facin que puguem considerar veritablement aquest recurs com a tal. I per això ens sembla molt important millorar, per una banda, la professionalització de les famílies; per una altra banda, millorar els ajuts econòmics que perceben, i també el seu tractament fiscal. Perquè, de vegades, ens trobem amb situacions tan absurdes com que famílies acollidores, per l'ajut que reben..., per un ajut més aviat escàs, però aquest ajut fa que tinguin unes conseqüències fiscals negatives, amb la qual cosa, l'únic que passa és que es desincentiva més aquesta activitat d'acollida. Per tant,

millora, per una banda, del que són els ajuts, però parant especialment atenció al tractament fiscal que es doni a aquests ajuts.

En l'Informe del síndic, que, com vaig explicar en la intervenció en què es va substanciar la interpellació, hi havia un element que preocupava extraordinàriament el síndic, que era la preservació de la intimitat dels menors, del dret a la intimitat dels menors ingressats en els centres dependents de la Generalitat. Per tant, reflectim també en la Moció del Grup Popular, en aquesta Moció, que s'habilitin com a cases de família els centres dependents de la DGAi per tal de preservar millor aquest dret a la intimitat dels menors que es troben ingressats.

Una altra qüestió fonamental, en la qual hem estat tots d'acord, una qüestió en la qual tots els grups parlamentaris hem felicitat el Departament de Justícia, és el Pla interdepartamental. Un pla interdepartamental que ha estat qualificat per aquesta diputada, ha estat qualificat per la il·lustre diputada senyora Marina Geli, més que com a pla, com a planet. El que pretenem amb aquesta Moció és realment deixar passar del planet a un veritable pla. En aquest sentit, el punt 8 de la nostra Moció.

I el punt 9, una qüestió extremadament preocupant. Una qüestió extremadament preocupant que el síndic hi feia especial incidència, que és la manca de recursos assistencials en la xarxa pública per atendre la salut mental d'infants i adolescents amb trastorns emocionals. En aquest sentit, l'honorable consellera en la seva resposta ens deia que el setembre, el mes de setembre d'enguany, tenia previst inaugurar un nou centre, que actualment només es compta amb el centre del Garraf. Per tant, en aquesta direcció, el punt 9 de la nostra Moció, per tal de dotar de recursos assistencials necessaris.

I, finalment, el punt 10, bé, respon a la necessitat que es garanteixi als menors institucionalitzats que puguin ser escolaritzats fora del centre, perquè és l'única manera d'anar avançant en una normalització d'aquests menors, és a dir...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Nadal i Aymerich

Acabo ja, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

La Sra. Nadal i Aymerich

...és com un element importantíssim per aconseguir la seva socialització.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. A aquesta Moció ha presentat esmena el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la

seva defensa, té la paraula la il·lustre diputada senyora Conxita Tarruella.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en nom del Grup de Convergència i Unió, hem presentat una esmena a aquesta Moció que va ser presentada per la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal en nom del Grup Popular, que crec que recull gairebé tots els punts que ella presentava i que gairebé m'atreviria a dir que els complementa en alguns aspectes.

Aquesta Moció, amb la interpellació que es va veure ja en aquesta cambra respecte als centres d'acolliment, i que era conseqüència també de l'altra interpellació presentada abans per la senyora Marina Geli sobre els centres d'infància en general, ja es va comentar tot el nou model d'infància que està endegant i que està portant a terme el Departament de Justícia i que, properament, es donarà a consulta i en el qual podran ja veure's aquí aquests fets. Però avui aquesta Moció està basada, específicament, gairebé en la seva major part, sobre els centres d'acolliment. I degut també –ja ho ha comentat la il·lustre diputada– a l'informe extraordinari que va fer el síndic de Greuges.

La nostra esmena que presentem, ja he comentat que recull bàsicament molts dels punts presentats, però al punt número 1 ens comprometem, amb aquesta esmena, a incrementar els equips d'atenció a la infància i adolescència per tal que puguin assolir un abordatge més complet dels casos atesos, així com reduir els terminis de realització d'estudis dels menors, que és el que es demanava al primer de la Moció presentada pel Grup Popular. Està previst de crear ja d'una manera immediata un nous EAIA. Ho veuran també reflectit, ho hauran vist en els pressupostos, i, a més, també hi ha..., a part d'aquests nous EAIA, està previst incorporar nous professionals a altres EAIA existents ja, comarcals. Per exemple, un d'aquests exemples és l'EAIA del Maresme, en el qual la incorporació de dos tècnics és imminent.

A banda d'aquestes accions, cal considerar també que la implementació d'aquest nou model que em parlaven d'infància ha de comportar, entre altres innovacions, la integració de tots aquests equips d'atenció a la infància i l'adolescència en els serveis socials d'atenció primària. Tot aquest procés, com els altres descrits en l'increment dels EAIA, estan en la línia d'una millora de l'eficàcia i de l'eficiència en aquests serveis per incloure aquest abordatge d'aquests casos i la reducció conseqüent del temps d'espera en els estudis d'aquests infants. Cal remarcar que, al marge de totes aquestes mesures, el nombre de menors pendents d'estudi per part dels EAIA des del novembre del 99, en què es va fer aquest Informe del síndic, fins al febrer d'enguany, ja s'havia reduït considerablement, al voltant del 9%.

Quant al segon punt de la nostra esmena, que recull els punts 2 i 3 de l'esmena Popular, també en aquest punt es tracta de garantir aquests casos urgents de forma immediata. Ho va dir l'honorable consellera en la seva interpellació aquí. Els casos urgents, els casos en què hi ha un cas greu de maltractaments o d'abusos, són

atesos immediatament per la Direcció General en els centres d'acolliment. D'altra banda, des de temps ençà, ja es va iniciar també una línia d'adequació de totes aquestes places en centres d'acolliment residencials, i aquest procés trobarà la seva continuïtat i la seva consolidació en l'aplicació del mapa de recursos que està elaborant la Direcció General d'Atenció a la Infància. Les llistes d'espera per a l'accés a recursos residencials es veuran reduïdes per l'efecte de la implementació d'aquest mapa, i també per la creació d'un nou centre residencial d'acollida. Tot això, està clar, sense perjudici de la potenciació dels recursos alternatius a la institucionalització, que és el nostre objectiu prioritari.

Quant al punt 3 de la nostra esmena, que recull part del 4 presentat amb aquest número pel Grup Popular, es tracta ja de potenciar, en coordinació amb les administracions locals, els recursos de seguiment, els d'ajut i els de control als menors atesos en la família pròpia. Cal assenyalar, no obstant, que el seguiment de tots aquests infants amb família pròpia està plenament garantit també en l'actualitat i que professionals com els delegats d'Atenció a la Infància són elements de reforç d'aquestes situacions a través de la naturalesa intensiva del seguiment que duen a terme.

Quant al punt 4, que recull el 5 i 6 de la Moció presentada, parla d'incrementar –nosaltres presentem «incrementar»– i adequar, en coordinació també amb les administracions locals, tots els recursos alternatius a la institucionalització mitjançant les campanyes de difusió i sensibilització i comptant sempre amb la participació de les entitats col·laboradores sense afany de lucre per potenciar els acolliments familiars. La senyora Dolors Nadal ens comentava que aquest ha de ser el veritable recurs. Nosaltres hi estem completament d'acord. Les famílies acollidores, tots els recursos que puguin ser alternatius a la institucionalització dels infants, estem completament d'acord que han de ser els autèntics recursos per als infants i adolescents. Per això, necessitem també un consens, un consens ampli d'aquesta cambra, que penso que aconseguirem, com en tots els temes que fins ara en el tema d'infància s'han aconseguit, i que podem fer que aquests recursos de famílies acollidores, també, professionalitzades, que més endavant, i amb una proposició no de llei que ha presentat la mateixa diputada, veurem més endavant, doncs, es podran portar a terme amb tot d'èxit.

Al punt cinquè que recull el punt setè de l'esmena del PP, ja ens comprometem a fer, progressivament, les inversions necessàries als centres d'acolliment perquè assoleixin l'adequada distribució de l'espai per contribuir a millorar la preservació d'aquest dret d'intimitat dels menors. Jo aquí també voldria puntualitzar que en els centres residencials –són les autèntiques cases on viuen, on són les seves llars, dels infants acollits per la Direcció General– aquest dret a la intimitat està ja bàsicament preservat.

Tots aquests centres estan adaptats, cosa que es fa a vegades més difícil en els centres d'acolliment, perquè, de la mateixa forma que es garanteix i que es garantia ja l'atenció immediata dels casos urgents, a vegades ha de fer o s'ha de recórrer a la sobreocupació, a posar més infants en un centre d'acolliment, perquè no es pot

preveure en quin moment ingressarà un infant, quin nombre d'infants, a vegades són una llista llarga de germans que han d'ingressar alhora, i que aleshores aquests centres d'acollida, si bé estan ja adequats i adequant-se progressivament perquè semblin més llars, a vegades és més difícil de programar i més difícil de fer que veritablement siguin les llars que després, definitivament, ja passaran a ser o els centres residencials o les cases acollidores per a tots aquests infants.

Quant al punt sisè, de convertir el Pla interdepartamental per a majors de divuit anys en un programa d'intervenció integral, transversal integral; hi estem completament d'acord. Jo crec que és un pla, un autèntic pla i que ho serà més. Si s'han fixat, en els pressupostos d'enguany hi ha en aquest exercici, és a dir, aquest Pla experimentarà un increment important, un increment pressupostari que va en la línia progressiva de desenvolupar ja el creixement de tot aquest Pla. Està pensat posar en marxa nous habitatges assistits i, sobretot, que aquest Pla comenci ja a intervenir a partir dels setze anys, per a tots aquests ja adolescents.

La resta de punts que han presentat aquí, l'últim punt, el punt setè, és per articular, en coordinació amb la Conselleria d'Ensenyament, tots els mecanismes addicionals per conciliar la institucionalització d'aquests infants i la seva integració socioeducativa. Els mecanismes estan en marxa, estan posats i creiem que es podrà resoldre positivament aquest punt.

En tant que no han presentat esmena al punt novè de la seva Moció –ja que ho ha comentat també la il·lustre diputada i ho va comentar la consellera– sobre el tema dels centres específics de salut mental; el centre del Garraf, que és el centre que atén en aquests moments els infants i adolescents amb problemes de salut mental, està esperant ja que doblarà la seva capacitat, que se'n farà un de nou i que podrà atendre. A mi m'agradaria aquí remarcar i deixar clar que és l'únic centre d'aquestes característiques existent per tractar els infants fins ara, arreu de totes les comunitats autònomes. Per tant, a part que es doblin ja les places, crec que és un bon punt...

El president

Senyora diputada, hauria d'acabar.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Moltes gràcies, senyor president. I acabo.

El president

Moltes gràcies a vostè. Per intervenir i per fixar el seu posicionament, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, tenint en compte que es va presentar una interpel·lació per part de la il·lustre diputada senyora Marina Geli i es va aprovar una moció que feia referència a tota una sèrie d'actuacions en relació amb les

qüestions de la infantesa, és oportú haver presentat aquesta interpellació amb la Moció subsegüent per part del Partit Popular, de cara a donar sortida a les situacions més immediates que és el que, de fet, es planteja aquí. I té raó en una cosa que compartim, que és que en una situació com la que es produeix quan els infants desamparats estan en llista d'espera i no se'ls pot resoldre la seva situació, l'agressió respecte a aquests infants..., la mateixa espera suposa una agressió. I, per tant, reduir aquesta espera, poder donar una sortida a aquests infants desesperats de cara a poder-los canalitzar a partir dels recursos adients és molt i molt necessari.

Per tant, el fet que s'abordi en els diferents punts de la Moció aquesta problemàtica d'intentar agilitar els terminis de realització dels estudis dels menors per poder-los trobar el recurs adient; el fet que els casos urgents en els centres d'emergència es resolguin de la manera més ràpida possible, ens sembla positiu.

Em sap greu haver de dir, perquè no hem presentat cap moció, ai!, cap esmena, precisament, el fet que potser perquè aquesta Moció estava plantejada per resoldre les situacions més immediates, no hagi arribat a una major concreció quant a la manera o les fórmules per poder resoldre tots els diferents aspectes que aquí es preveuen i que s'han de resoldre.

És a dir, el que vull dir és que en els continguts hi estem d'acord, hi votarem a favor, si hi ha hagut, per altra banda, per part del Partit Popular que s'accepten –com sembla– les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, nosaltres hi votarem a favor. Per tant, no és en els continguts el que es proposa, és la necessitat en la mateixa Moció com també en la mateixa esmena presentada per Convergència i Unió d'haver pogut arribar a una major concreció de què vol dir això de «reforçar i incrementar els equips d'atenció a la infància i l'adolescència». Què vol dir això? Més personal?, més pressupost?, de quina manera? S'ha de sobreentendre, però el que vull dir és que caldrà veure l'eficàcia de les mesures que aquí es proposen quan hagi passat un determinat temps, per veure efectivament quan s'haurà concretat aquest buscar més recursos. Per tant, el que vull dir és que endavant, però busquem aquests recursos perquè hi hagi eficàcia en la seva realització.

I una altra qüestió que volia comentar, que és el tema molt important de la qüestió de la salut mental que es preveu a la Moció, que en algun moment haurem de pensar també en la seva dimensió territorial. Perquè hi ha una qüestió. És a dir, per exemple, els infants desamparats o adolescents que en aquests moments es troben, per exemple, a Tarragona, quan hi ha algun problema de salut mental han de ser portats a Sant Joan de Déu o la Unitat de Crisi d'Adolescents, de Sant Boi, i això suposa, també, una eradicació del seu entorn. I, per tant, també caldria pensar en maneres que poguessin ser atesos a partir dels recursos sanitaris existents en les pròpies, en el propi territori. Per tant, això és una cosa que caldrà preveure en endavant.

I un últim aspecte que em sembla, també, molt important. És a dir, es fa referència a la Moció, a com caldria incrementar el nombre d'infants i adolescents amb fa-

mílies acollidores. El tema de les famílies acollidores, en què no acaba de poder-se incrementar aquest tipus de recurs. I se suggereix aquí que entre altres coses s'incrementin els ajuts econòmics i es promogui la millora del seu tractament fiscal. No està en les nostres mans fer-ho de manera immediata, però jo sí que diria que en allò que el Parlament de Catalunya sí que pot actuar ja, que ho faci. I, en aquest sentit, per exemple, una cosa tan senzilla com és el que s'ha previst a la Llei d'acompanyament, de fer deduccions fiscals al segon o ulteriors fills o filles, per naixement o adopció, nosaltres hem introduït una esmena en què també l'acolliment sigui subjecte a aquesta deducció fiscal.

Allò que tenim a les nostres mans, si ara aprovem aquesta Moció –que l'aprovem– hauríem també d'instrumentar-ho amb els..., a partir dels elements que ara tenim. Dit això, ja, simplement, em queda, per acabar, dir que el nostre Grup votarà afirmativament aquesta Moció, amb les esmenes proposades.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Sí, senyor president, de l'escó estant, no perquè la importància del tema no s'ho mereixi, sinó per la brevetat de la meua intervenció.

Com ja s'ha dit per part de les diputades que m'han precedit, la Moció que es va aprovar de forma consensuada fa aproximadament un mes i mig ja comptava la resolució dels problemes que representa l'actual model d'atenció als menors.

De tota manera, tot i que pot semblar reiterativa la Moció que presenta la il·lustre diputada Dolors Nadal, pensem que apunta a alguns problemes molt més concrets, alguns problemes que són problemes als quals cal una solució d'urgència, en tant que tracta també, entre altres coses, dels serveis d'urgència, de l'atenció que es dóna des dels serveis d'urgència i les llistes d'espera que hi ha al darrera.

Nosaltres, simplement, anunciar el nostre vot positiu a les esmenes que s'accepten de Convergència i Unió, i també destacar el consens de tots els grups en aquest tema; és a dir, la voluntat que tenim tots els grups –i que s'està mostrant– d'aportar solucions al tema que plantegen els problemes de l'atenció als menors.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Marina Geli.

La Sra. Geli i Fàbrega

Gràcies, honorable conseller. Pujo a la tribuna per anunciar el vot favorable, i amb molta brevetat explicar

les argumentacions perquè nosaltres donarem suport íntegre a la Moció que presenta el Grup Popular.

Primer, agrair el saber fer de la senyora Dolors Nadal, perquè fins i tot en la seva Moció recull el que varem aprovar en aquest Parlament, la Moció, i fins i tot el fet explícit en el seu parlament.

Però aquesta és una moció de complementarietat a la Moció que es va aprovar per unanimitat en aquest ple-nari per encomanar al Govern que hem de revisar el model d'atenció a la infància i a l'adolescència, en termes generals, i, especialment, un pla especial de revisió de quins són els circuits i, si els models que tenim funcionen o funcionen sempre, per als infants i l'adolescència amb risc.

Aquesta Moció per a nosaltres aporta aquesta complementarietat, fonamentalment en alguns punts que voldríem que fos el fil argumental del perquè nosaltres hi donem especial suport. Un, perquè no pot ser que hi hagi llistes d'espera. És a dir, no pot ser que hi hagi llistes d'espera amb un nombre reduït de persones, de menors, que estan en situació d'alt risc. És a dir, hauríem d'acordar, i sembla que el rerefons del que avui aprovem és que han de desaparèixer les llistes d'espera dels menors i adolescents amb alt risc social, perquè això es tracta, com en el cas dels hospitals, de les urgències en hospitals d'aguts.

Per tant, curiosament, aquests últims anys hem introduït aquest element. Mai havíem parlat de llistes d'espera en els serveis socials i, per primera vegada en els darrers anys –i aquí voldria dir que em sembla que la feina del síndic del Menor és un element substancial–, la senyora Dolors Nadal hi ha fet referència. I voldria dir que la presència d'un observador extern, un observador que parla en veu dels que no parlen, que són els infants amb risc social, ens permet autoavaluar-nos i avaluar les polítiques del Govern.

Per tant, avui aprovem, ens sembla a nosaltres –o aprovarem per les intervencions que hi ha hagut– tendir a la desaparició de les llistes d'espera, tant en els EAIA, que són els equips que han d'analitzar els problemes i dirigir i fer un diagnòstic i derivació de cap a on han d'anar aquests menors per intentar resoldre aquest risc social.

Segon, aprovem avui –i ho diu així– «acabar», no diu: «incrementar», diu: «acabar amb les llistes d'espera dels menors que necessiten un centre d'acollida». En un altre terreny, això seria impensable; un centre d'acollida, un centre d'emergències, una urgència d'un hospital d'aguts. Per tant diu «acabar» el que avui aprovarem. Em sembla molt important.

Per altra costat, planteja el que nosaltres plantejàvem en la darrera Moció, de reforçar el paper i d'analitzar el perquè tenim tan poques famílies acollidores a Catalunya; siguin professionalitzades o no professionalitzades, i famílies acollidores amb família extensa. La consellera va acceptar que hem de revisar el perquè s'ha incrementat tan poc els últims anys el nombre de persones que vulguin acollir, que ho estem revisant. Per tant, nosaltres hi donarem suport.

Per altre costat, nosaltres donem suport a aquesta Moció, perquè planteja el que nosaltres sempre hem plantejat: el Departament de Justícia, en tant que responsable de la infància i l'adolescència amb risc, ha de tenir potestat per dir al Govern i per dir als altres departaments que cal millorar. I aquesta Moció diu: «Departament de Sanitat, xarxa de salut mental. Cal que incrementi els recursos i cal que es coordini perquè molts menors tutelats necessiten suport psiquiàtric i psicològic.»

Saben vostès quina llista d'espera hi ha en els centres de salut mental infantil i juvenil? A vegades d'un any.

No pot continuar, i avui encomanem al Govern, encomanem a qui té la responsabilitat política, que faci front a aquest tema, i encomanem un altre element molt important que no pot continuar, encomanem que quan un menor està tutelat pel Govern, per Infància, pel Departament de Justícia, no pot estar fora del sistema educatiu, amb menys motiu. Estem parlant de risc social i estem parlant que moltes vegades aquests són els menors que no estan acceptats o no estan integrats a la xarxa educativa normalitzada. Per tant, encomanem això al Govern amb la Moció que presenta el Grup Popular.

Per aquests motius, nosaltres hi donem suport, perquè entenem que el Partit Popular, que el Grup Popular, que la diputada senyora Dolors Nadal planteja allò que s'ha de plantejar des d'un govern, treballar a mig i a llarg termini i treballar en la immediatesa, en la prioritització dels temes que són més emergents i de més difícil actuació, però, alhora, de més prioritat política. Per tant, aquestes són les argumentacions per què el nostre Grup donarà suport unànime a la Moció presentada pel Grup Popular.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair a tots els grups parlamentaris l'anunci que han fet de votar favorablement la Moció presentada pel Grup Popular. Respecte a les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, el primer que volia dir és que, bé, encara com aquell, perquè estàvem acostumats a aquelles esmenes del Grup de la majoria que consistien a estudiar, a elaborar un estudi, a millorar, a seguir avançant, etcètera. Per això deia que en les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, doncs, encara com aquell. I encara com aquell, perquè sembla, em sembla, estic convençuda que recull completament el que és el contingut de la Moció presentada pel Grup Popular, i fins i tot he de reconèixer que en alguns aspectes millora el redactat que nosaltres havíem presentat, el millora en el sentit d'introduir les administracions locals en la gestió dels recursos que, a més a més, es correspon amb el que sempre havíem demanat des de tots els grups parlamentaris; és a dir, la descentralit-

zació i la territorialització. Per tant, queden recollits en l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió pràcticament tots els plantejaments fets pel Grup Popular i, fins i tot –com deia també la senyora Marina Geli–, la necessitat de normalitzar l'activitat educativa, l'escola dels menors institucionalitzats, creiem que queda millor recollida en les esmenes del Grup de Convergència i Unió. *(Remor de veus.)*

Se'ns demanava o se'ns felicitava..., se'ns demanava, per una banda, una major concreció i, per una altra banda, *(persisteix la remor de veus)* se'ns felicitava per la concreció, és a dir, se'ns felicitava...

El president

Senyora diputada, esperi's un segon. És que no puc seguir el debat. Pot continuar.

La Sra. Nadal i Aymerich

Se'ns felicitava perquè taxativament en el punt 2 es recollís «acabar amb les llistes d'espera», amb la qual cosa no hi havia cap mena de dubte quin era el mandat que feia el Parlament al Govern.

He de dir que, en la proposta d'esmena que ens presenta Convergència i Unió, la redacció queda, també, ben recollida, no de forma tan taxativa, però jo crec, i il·lustre senyora diputada, que queda també garantida aquesta voluntat d'acabar amb aquesta situació que, com hem repetit reiteradament, és inaguantable. No pot ser que infants que es trobin en situació d'emergència, que infants que es trobin en situació de necessitar un recurs de la DGAI hagin –com es deia– d'esperar aquest recurs, sobretot en el que són els centres d'emergència.

Per tant, fins i tot en aquelles qüestions que podrien semblar més polèmiques de l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió, que seria garantir l'atenció immediata dels casos urgents mitjançant els centres d'emergència, així com mantenir permanentment equilibrada l'oferta de places en centres d'acolliment i residencials d'acció educativa, el Grup Popular l'acceptarà.

Per tant, senyores diputades i senyors diputats, només anunciar l'acceptació de l'esmena del Grup de Convergència i Unió a la Moció presentada pel Grup Popular.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Passem, per tant, a la votació de l'esmena acceptada pel Grup proposant de la Moció.

Comença la votació.

(Remor de veus.)

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents amb 127 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

El dissetè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció de la salut, especialment pel que fa a les fumigacions en llocs de treball i espais tancats

i el seguiment de les persones afectades. Per presentar-la té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Valls del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. *(Remor de veus.)*

Alteració de l'ordre del dia

Si volen, bé, la que pot presentar la senyora Dolors Comas és la 18, si volen primer..., poden triar.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la protecció de la salut, especialment en relació amb l'aplicació de pesticides en els espais tancats (tram. 302-00022/06)

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, cap problema per començar una persona o altra, i menys en aquest cas en què vam presentar una interpellació sobre el mateix tema, i que aquesta interpellació va donar lloc a una moció que, per qüestions del Reglament de la cambra, presentem separatament, però que és idèntica en ambdós casos i, per tant, estarem defensant exactament el mateix.

(El president s'absenta del saló de sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

És una moció que fa referència a les qüestions..., a tots els problemes que es van derivar per l'aplicació d'insecticides d'ús ambiental en espais tancats i, més en concret, en centres de treball.

En la intervenció que feia l'altre dia recordava que entre el mes de març del 94 i el mes de juliol del 95 es van produir setze incidents, i d'aquests setze incidents derivats d'aquests problemes pel fet d'haver-se aplicat plaguicides en espais tancats sense seguir les normatives adequades de protecció de la salut i de protecció de la salut dels treballadors i treballadores en concret, s'havien produït tota una sèrie d'afectacions a moltes persones.

Un estudi de Comissions Obreres avalua que van ser 314 persones amb diverses afectacions, de les quals, d'aquests incidents, alguns van tenir lloc en centres de treball dependents de la Generalitat de Catalunya, en concret centres de treball dependents del Departament de Sanitat, d'Ensenyament, de Justícia i de Treball, i que un total de 99 persones s'hi van veure implicades amb graus d'afectació molt diversos, alguns dels quals van ser tan greus que han arribat a provocar la incapacitat laboral en grau d'absoluta a les persones afectades. I, per tant, estem parlant d'un problema greu que va originar ja una interpellació en aquest mateix Parlament, per part de la senyora Imma Mayol, que a partir d'aquesta interpellació es van ja prendre unes mesures que, per sort, han evitat que hi hagi hagut molts més incidents d'aquesta naturalesa, però que, en tot cas, cal arbitrar encara una major dosi de cura en l'aplicació d'aquestes mesures i amb els problemes que es van derivar d'aquests incidents i d'altres que s'han produït posteriorment.

Per això, el que proposem en aquesta Moció és el fet que el Parlament manifesti la seva preocupació per l'increment del que avui ja s'ha demostrat que són intoxicacions derivades de l'aplicació d'insecticides ambientals, i hi faig insistència perquè fa dos anys no s'havia demostrat encara aquest punt i es parlava de la possibilitat de ser presumptes intoxicacions. Avui podem dir, s'ha de dir que són, efectivament, intoxicacions derivades d'aquest fet. I proposem també o considerem també –i així s'expressa a la Moció– que el Govern de la Generalitat és una de les parts responsables dels incidents que s'han produït per l'aplicació d'insecticides en aquells centres de treball que són dependents de la Generalitat de Catalunya; una de les parts, lògicament no l'única, perquè l'altra part correspon a l'empresa aplicadora que no va seguir tampoc les normatives existents en aquest sentit. Reconèixer aquesta responsabilitat té a veure també amb el grau d'implicació del mateix Govern a poder compensar les persones afectades pels danys causats.

En la Moció, què plantejem, per tant? Tota una sèrie de propostes que sotmetem a la votació d'aquest Parlament que, en primer lloc, a què van? Van a..., es deriven o tenen, el que intenten garantir és l'assistència; per tant, fer front a allò que es planteja de forma més urgent, i és l'assistència sanitària a les persones que poden haver patit una intoxicació, tot insistint en els mecanismes per poder rebre aquesta assistència adequada. Insistim, també, en altres punts en la qüestió que aquelles persones que s'han vist afectades en concret en centres de treball dependents de la Generalitat siguin indemnitzades o se'ls apliquin recàrrecs de prestacions a partir de..., tot avaluant la proporció del dany causat i per reparar, encara que hi ha coses que són irreparables, evidentment, aquest dany.

I vull insistir en aquest fet, malgrat el que ja sabem que se'ns dirà, perquè l'altre dia el conseller de Sanitat així ho va expressar en aquesta mateixa cambra: el fet que si això s'hagués produït en una empresa privada, hi hauria hagut una sentència judicial com hi ha hagut en aquest cas, mostrant, justament, la responsabilitat, en aquest cas, del mateix Institut Català de la Salut, que és la sentència que hi havia; amb una empresa privada ja s'hauria resolt a partir de fer un acord amb els treballadors afectats i establint les indemnitzacions i els recàrrecs de prestacions, mentre que en el cas de l'Administració hi ha la pràctica de fer que s'interposin recursos i més recursos. Legalment és impecable, no cal dir res, però jo assenyalava l'altre dia el dany moral afegit que això representa a les persones que ja han patit en la seva salut unes conseqüències greus i que es veuen sotmeses a anar als tribunals i anar seguint tot el procés que això implica. Per tant, evitem això també a partir de solucionar-ho d'una manera ràpida i a partir d'un acord entre les parts sense carregar més els contenciosos administratius –com el Tribunal del contenciós administratiu–, com s'està fent.

A partir d'aquestes consideracions i de la consignació pressupostària corresponent, en la Moció es plantegen aleshores tota una sèrie de punts que van adreçats a mesures preventives, és a dir, a tot aquell conjunt de mesures que han d'evitar que en el futur es produeixin mai més situacions com les que, malauradament, es van

produir, i s'insisteix en la necessitat de donar suport tècnic i humà als programes de control, inspecció i seguiment de les intoxicacions.

Es preveu a la Moció, també, el fet que es controli la comercialització dels productes plaguicides; es preveu, també, que aquelles empreses que apliquin productes d'aquesta naturalesa tinguin l'obligatorietat de lliurar als establiments implicats, als usuaris, podríem dir, un full informatiu amb tot allò que..., amb totes les substàncies que han estat subjecte d'aplicació i fer-les constar també en un registre corresponent; preveiem també la possibilitat de contemplar sancions per si s'incompleixen normatives d'aquesta naturalesa; s'insisteix en la formació continuada dels professionals que actuen en aquestes aplicacions; també en una qüestió important com és la divulgació i educació sanitària de la població, i un últim punt que es preveu –que entenem que és molt important, també–, és en el fet que el Govern de la Generalitat elabori en el termini de sis mesos un informe per poder substituir aquesta manera que implica utilitzar productes químics tradicionals per productes d'una altra naturalesa, com és la lluita integrada contra les plagues, cosa que és molt més eficaç i, evidentment, no lesiona la salut de les persones com els productes que ara s'estan utilitzant.

És, per tant, aquesta Moció la que posem en consideració d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Comas.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció de la salut, especialment pel que fa a les fumigacions en llocs de treball i espais tancats i el seguiment de les persones afectades (tram. 302-00020/06)

Se'ns ha comunicat a la presidència que s'acumulen els debats dels punts 17 i 18. Per tant, per presentar la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció de la salut, especialment pel que fa a les fumigacions en llocs de treball i espais tancats i el seguiment de les persones afectades. Té la paraula, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre diputada senyora Carme Valls.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Per posicionar-me respecte a la Moció que hem presentat conjuntament amb la il·lustre diputada senyora Dolors Comas, volia només fer unes consideracions.

En primer lloc, en la Moció i en la proposta que fem per ser votada manifestem la preocupació per l'increment d'intoxicacions derivades de l'aplicació d'insecticides ambientals en els llocs de treball que s'han produït a Catalunya. Per què ho manifestem? Ho vam dir en el moment de la interpellació: perquè el nombre d'afectacions és creixent, malgrat que es va començar a inten-

tar posar mesures des de fa un parell d'anys, a Catalunya. Constatem els primers casos, com ja ha dit la diputada senyora Dolors Comas, l'any 94, però aquest nombre de casos ha anat creixent en quantitat i també, en alguns casos, en gravetat.

Per tant, hi ha una normativa d'aplicació de productes, que ara sí que hi és des de fa un any, però que segurament no totes les empreses apliquen. I aquí voldria fer una matisació: totes les empreses no són culpables, hi han empreses que estan actuant de forma legal; vaig tenir ocasió de parlar amb els responsables de l'Associació d'Empreses de Control de Plagues i Aplicació de Plaguicides de Catalunya, que em van insistir que no totes les empreses estan incomplint la normativa; són algunes, i, de fet, ho hem constatat en l'estudi epidemiològic que hem fet: es repeteixen les empreses que no compleixen la normativa amb relació als casos de les persones afectades. Per això hem insistit molt que s'especifiqui en un punt de la Moció les sancions per a les empreses que no compleixin aquesta normativa, i ens consta que l'illustre conseller de Sanitat fins i tot ha ordenat el tancament d'una última empresa que ha tornat a fumigar en l'últim mes, incomplint la normativa d'allunyar les persones que estan treballant en el lloc de treball i que, per tant, no se les ha d'exposar a una fumigació determinada.

Però és que hi han més problemes, perquè en barrejar productes de les empreses que fumiguen amb el material que utilitzen el personal de neteja o el personal que té relacions amb la vida hospitalària, que això també està passant, es barregen productes que, a vegades, encara no estan controlats i, per això, era molt important que tot el que sigui normatiu sobre com els productes són potenciats, normatiu de la Comunitat Europea, com l'aplicació en el cas concret de Catalunya; hi fem un esforç especial perquè aquests problemes no continuïn passant.

Per altra banda, hem de constatar que dels 184 casos de persones afectades –182 dones i 2 homes– les persones més greus, les 53 persones que estan greument afectades, un 80% d'aquestes persones ho han sigut en dependències que depenen de la Generalitat; Sanitat, Treball, Ensenyament i Justícia són dependències que van ser fumigades en un moment determinat incomplint normatiu. Creiem que en aquest cas hi ha una responsabilitat subsidiària de la Generalitat, entre altres coses perquè sembla que estiguem contractant les empreses més precàries, precisament les institucions públiques, sembla que estiguem intentar contractar les que ens costin menys, i el que hem de fer és contractar les que compleixin normes, les que estiguin legalitzades i les que compleixin normatiu; potser ens costarà una mica més, però evitarem la quantitat de problemes que hem tingut a continuació. En aquest moment, es calculava pel personal epidemiològic, pel grup d'experts que ha fet els estudis epidemiològics en aquest moment, que si seguim en la línia actual acabem tenint una invàlida per mes a Catalunya relacionada amb les fumigacions en els llocs de treball. Per tant, un primer problema és evitar el problema.

Una segona proposta és, com seguim les persones que ja estan afectades, que han quedat o amb invalidesa o

amb afectació greu i moderadament greu, que necessiten controls sanitaris periòdics, cada tres o sis mesos? Qui ho ha de fer? Com s'ha de fer per garantir la màxima qualitat? En aquest sentit nosaltres proposàvem que hi hagués un vetllament per part de Sanitat de l'actuació de les mútues, i que les persones que tinguin el màxim d'experiència que en aquests quatre anys s'ha anat acumulant siguin les persones que puguin anar fent el seguiment adequadament compensades pressupostàriament perquè això no els suposi una sobrecàrrega ja impossibilitadora, també, de continuar mantenint una qualitat de l'atenció de les persones que estan afectades.

I també demanàvem –i demanem– que el personal tècnic que depèn de la Conselleria de Treball i que està arribant a revisar els primers casos –sempre que hi ha una intoxicació, els primers que ho veuen són els responsables de les revisions de la Conselleria de Treball– estiguessin reforçats. Perquè ens ha arribat la resposta del conseller de Treball, el senyor Lluís Franco, a unes preguntes que li vam fer arribar a l'Executiu, i ens diu que, per als 184 casos que hi ha hagut fins ara, hi ha un metge i un ATS que ho controlen; esporàdicament un higienista, esporàdicament algun altre higienista que no té cap pressupost específic per a cap programa, i que només des del començament d'aquest any hi ha una connexió gratuïta a la xarxa d'Internet, que la de pagament se l'està estudiant. Bé, doncs resulta que les necessitats del personal que està intentant fer les revisions són molt més profundes que tot el que tenim aquí. O sigui, ens fan falta moltes més coses, els fan falta al personal tècnic per poder comprovar, i no diguem per poder fer inspeccions, per poder veure si els productes que s'estan col·locant són els que diuen i no els que no diuen.

I aquest és un altre punt que creiem molt important d'insistir, que és que les empreses que no diguin els productes i que no donin als usuaris els productes que estan utilitzant siguin sancionades de forma immediata, perquè, fins i tot per al tractament mèdic de les pacients, necessitem saber els productes que s'han utilitzat, i totes les empreses intenten dir que és un altre, que no és un organofosforat perquè saben que un organofosforat han d'aplicar-lo en un espai de quaranta-vuit hores, i aleshores intenten dir que han posat un altre producte menys tòxic. Doncs, no. Necessitem que hi hagi unes sancions clares per a qui no digui quins són els productes que s'utilitzen i que es digui en el moment que s'utilitzen, i que el usuari, siguin domèstics o siguin industrials, puguin saber amb què ens fumiguen les cases, perquè aquest serà un problema de salut pública en el futur si no aconseguim altres mitjans, i és que les fumigacions dels llocs de les cases, de les llars domèstiques, que estan proliferant, sobretot, per exemple, aquí a Barcelona, estan fent-se també sense controls i tampoc ningú sap amb quin producte li estan fumigant el seu pati de llums i la seva llar. Això també ho haurem de demanar en el futur, potser amb una proposició no de llei, perquè sigui obligatori que totes les llars, quan es fumiguin, les persones sàpiguen quins productes s'estan utilitzant, perquè s'acumulen el que s'està utilitzant en el lloc de treball més el que s'estigui utilitzant en les llars.

Per totes aquestes raons, nosaltres hem demanat tota aquesta Moció que vostès tenen en els documents que se'ls facilita per al Ple d'avui, en què instem a establir totes les normatives necessàries perquè això no torni a passar, i a potenciar les tasques de divulgació i elaborar un informe en el termini de sis mesos –dèiem– sobre els avantatges de la lluita integrada per a les plagues. Què vol dir la lluita integrada? Que cada vegada més no hem de matar les formigues amb canonades, sinó com ho feien les nostres àvies, amb aigua bullint, segurament, i es que anaven a buscar el niu i anaven a matar-les allà. Hi han unes empreses que han desenvolupat una tecnologia especial per utilitzar calor o fred i aspiració per poder treure les plagues dels llocs de treball i, per tant, no tornar a matar formigues matant o emmalaltint les persones que viuen al costat de les formigues.

Per tant, aquest és el futur; el futur és no utilitzar substàncies químiques, sinó utilitzar altres formes de netejar que ens permetin no emmalaltir més.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Valls. A aquestes dues mocions s'han presentat esmenes per part dels grups de Convergència i Unió i per part del Grup Popular. L'ordre en què han fet la substanciació d'aquestes mocions comportaria que primer intervingués el Grup Popular, perquè té les esmenes a la primera Moció substanciada, però que decideixin els dos grups quin és l'ordre que...

En nom del Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquest torn defensaré les esmenes presentades pel Grup Popular i, al mateix temps, em posicionaré sobre la Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds i el Grup PSC - Ciutadans pel Canvi, així també com de les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió.

Tal com han exposat els grups que m'han precedit en l'ús de la paraula, en els darrers anys el nombre de treballadors i treballadores que han resultat intoxicats com a conseqüència de la fumigació amb pesticides en els centres de treball són considerables, dels quals, la majoria han patit lesions irreversibles. Malgrat la normativa existent i la Moció 88/V d'aquest Parlament, sobre la utilització de plaguicides ambientals, s'han continuat produint intoxicacions com a conseqüència de fumigacions a dependències públiques i a empreses privades. Per aquest motiu, el Grup Popular va presentar una proposició no de llei que va ser aprovada en Resolució 17/VI, per tal que el Govern aprovi normativa complementària que extremi les mesures de seguretat, així com un increment de control sobre les empreses aplicadores per tal de garantir la utilització i l'aplicació correcta d'aquests productes. Aquesta iniciativa demostra que el Grup Popular ha estat sensible sobre aquest tema que ha ocasionat greus conseqüències per a la salut de molts treballadors que han estat afectats.

Dit això, passaré a defensar ara les esmenes presentades pel nostre Grup. La primera esmena sol·licita la supressió del punt 9 de la Moció, que insta a adequar la normativa europea sobre biocides, divulgar-la i traduir-la al català. En aquest sentit, hem de manifestar que la directiva comunitària no és d'aplicació directa per les comunitats autònomes, sinó que prèviament ha de ser transposada per l'Estat en adoptar-la com a dret intern per tal d'elaborar aquesta normativa bàsica d'obligat compliment. I és a partir d'aquest moment quan les comunitats autònomes poden elaborar aquesta normativa complementària per tal d'aplicar i fer efectiu el seu compliment. En aquest sentit, i pel que fa a la Directiva 98/VIII, del 16 de febrer, el Ministeri de Sanitat ja ha elaborat el projecte de transposició i està previst que sigui aprovada en el proper mes de juny o més de juliol. Ara està en tràmit d'audiència de les persones o sectors afectats. És per aquest motiu que el nostre Grup demana la retirada d'aquest punt.

L'esmena número 2 sol·licita també la supressió del punt 10 de la Moció, ja que recull el text de la Resolució 17/VI, que va ser aprovada per aquest Parlament. No té sentit –creiem– tornar a aprovar un text ja aprovat en Comissió de Política Social el passat dia 22 de març, ja que de la Resolució es deriva aquest mandat del Parlament al Govern, que, en tot cas, farem el seguiment en la Comissió de Política Social. De totes maneres hem arribat a una transacció en què recollim el text d'aquesta Resolució i afegim les sancions que ha de desenvolupar el Govern de la Generalitat una vegada estigui transposada aquesta normativa per l'Estat.

Pel que fa al text de la Moció, nosaltres donarem recolzament al punt 1, ja que el Grup Popular se suma a expressar la preocupació per l'increment de les intoxicacions i lamenta els fets i les conseqüències derivades de l'aplicació d'aquests plaguicides d'ús ambiental que han afectat les persones, el seu entorn familiar, etcètera.

Pel que fa al punt 2 de la Moció, el nostre Grup no hi donarà suport. És molt difícil determinar les responsabilitats que se'n deriven d'aquests accidents quan hi ha tants factors que hi participen: empreses, l'adequada aplicació, l'Administració, etcètera. És per aquest motiu que, donat que està oberta encara la via judicial, que no hi ha una sentència ferma, considerem que han de ser els tribunals els que depurin totes les responsabilitats. Ara el que toca –ho creiem– és adoptar totes les mesures necessàries per tal que no es tornin a repetir aquests fets.

Pel que fa al punt 3 de la Moció, el nostre Grup hi donarà suport amb l'esmena que ha estat ja transaccionada –si l'accepten, jo crec que sí–, pel Grup de Convergència i Unió, ja que la Llei de prevenció de riscos laborals de 31/95, de 8 de novembre, estableix que són els empresaris del sector els que estan obligats a contractar els serveis de prevenció i elaborar els plans preventius i la vigilància per a la salut. I ho poden fer i a més a més així ho fan, mitjançant les mútues d'accidents que són les que han de tenir cobertes aquestes contingències d'accidents i malalties amb entitats col·laboradores de la Seguretat Social, per tal de garantir l'assistència mèdica i cobrir les prestacions compensatòries derivades d'aquestes contingències.

No donarem suport als punts 4 i 5 de la Moció, ja que les responsabilitats de l'Administració de la Generalitat s'han de determinar pels procediments contemplats en la legislació vigent, i creiem que no es poden reclamar mitjançant una moció, indemnització ni recàrrecs que vulnerin els sistemes de responsabilitats públiques establerts tant en la normativa catalana com estatal. En tot cas, són els tribunals, com deia abans, els qui han de determinar si ha existit o no responsabilitat civil subsidiària de l'Administració, i, en tot cas, quan hi hagi la sentència ferma ja ho veurem.

Recolzarem, així, la resta de grups de la Moció perquè tots aquests punts reforcen els mecanismes de control, intensifiquen les mesures preventives, extremen la seguretat en l'aplicació dels plaguicides i intensifiquen el control sobre els continguts formatius, que és bàsica la formació del personal que ha d'aplicar aquests productes.

Acabaré dient que aquesta Moció hauria de servir per reconèixer quines han estat les mancances i els errors comesos per tal que no es repeteixin mai més aquest tipus d'accidents. I recordaré que, en aquest sentit, també –com ho va recordar l'altra dia en la intervenció l'honorable conseller–, el Ministeri està elaborant una guia que ha estat ja aprovada i que molt aviat serà publicada i enviada a totes les comunitats autònomes sobre una recomanació d'usos d'aquests productes per tal d'evitar que tornin a passar aquests accidents.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Esteller. En nom del Grup de Convergència i Unió, també per a presentar les seves esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en nom de Convergència i Unió defensaré les esmenes presentades pel nostre Grup, així com el posicionament respecte a la Moció.

Aquesta ha estat una interpellació presentada per dos grups amb un objectiu francament lloable i amb una voluntat, també, amb una voluntat ferma d'entesa. Així ho manifestava en la interpellació la senyora Dolors Comas i això ho manifestem nosaltres, i, de fet, així ho manifestava, també, el conseller Rius al llarg de la interpellació. Perquè creiem que és important aconseguir en aquest àmbit l'objectiu que planteja la Moció.

Per una banda, un fet important que és reconèixer l'existència i l'increment d'intoxicacions produïdes per insecticides ambientals i, per tant, en aquest tema reconèixer-ho i mostrar la nostra preocupació. Per una altra banda, garantir l'adequada assistència sanitària a les persones afectades per intoxicació, i també establir i donar a conèixer una normativa –una normativa– sobre productes plaguicides que el que pugui fer sigui controlar, i que es pugui controlar les empreses per tal que les compleixin. Amb tot això, creiem que evitarem les con-

seqüències d'una mala aplicació d'aquests productes i, per tant, ens evitarem aquests fets lamentables.

En aquest sentit, i tal com deia bé la senyora Carme Valls, el Govern ha fet, doncs, ja passos, i en aquest sentit el Govern, per exemple, ja ha tancat alguna empresa que incompleix aquest fet.

La Moció consta de catorze punts, catorze punts que nosaltres hem de dir que en compartim la seva filosofia, però no la seva literalitat. I per aquest motiu nosaltres hem presentat una esmena, esmena que en alguns punts concrets els deixem exactament tal i com estan en la Moció, en uns altres creiem que les modificacions que hi hem presentat, doncs, presenten millora i ajuden a poder obtenir una millor solució al que es presenta. I, per una altra banda, també, nosaltres creiem que s'ha d'eliminar algun punt, i nosaltres, doncs, ara mateix passarem a explicar-ho concretament.

Nosaltres creiem que al punt 1, que és el que es demana que consti la preocupació del Parlament per aquest fet, és bo que sigui així i, per tant, nosaltres, a aquest estrictament no hi hem donat..., no hi hem fet cap variació.

Respecte als punts 2, 4 i 5, en els quals es fa referència en dictaminar quines són les parts culpables i, per tant, doncs, a qui toca pagar aquestes indemnitzacions, nosaltres, lògicament, no podem estar-hi d'acord. I això respon a una filosofia d'entendre el que és el repartiment de poders.

Vostès saben que Convergència i Unió, de forma sistemàtica, deixa per a l'àmbit judicial allò que toca en aquest àmbit, i això ho fem de forma sistemàtica, sigui el Govern de la Generalitat afectat, o siguin ajuntaments en mans de..., no nostres, en mans del Grup Socialistes, en mans d'Iniciativa, sigui quin sigui l'àmbit. I, per tant, malgrat que nosaltres ens lamentem i veiem la gravetat del tema, compartim la preocupació pels afectats i ens dol de forma important la situació personal que viuen aquestes persones; no creiem correcte que el Parlament estableixi quines són les parts responsables. Creiem que ha de ser el poder judicial qui ho dictami i, per això, tant com és el cas en concret que ens ocupa que es parla de la Generalitat, o com podríem parlar, com vostès saben, recentment hi han hagut casos com aquests en ajuntaments, ajuntaments que estan precisament en mans del Grup Socialista, però que creiem que no perquè siguin d'un altre color polític la nostra posició serà diferent. Nosaltres, en tots dos casos, creiem que ha de ser el poder judicial qui dictami qui són les parts responsables.

Per tant, en aquesta mateixa línia, nosaltres creiem que cal dir que la Generalitat, per tant, no pot disposar dels diners dels ciutadans de Catalunya, si no és tal com estableix la Llei de finances públiques en el seu article 23.1 i punt 2. I l'actuació de l'Administració al marge d'aquesta Llei implicaria una arbitrarietat. I, per tant, nosaltres, a aquests punts, no podem donar-hi suport.

Les prestacions per invalidesa, per altra banda, no van a càrrec de la Generalitat, sinó a càrrec de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i, per tant, en aquest sentit, nosaltres tampoc podem donar-hi recolzament.

Respecte al punt 5, nosaltres hem de dir que els departaments de la Generalitat ja tenen habilitades les partides necessàries per al pagament de les indemnitzacions que disposin les sentències judicials fermes. I, per tant, en el cas que això es produís, lògicament, s'hi donaria resposta, però només en el cas en què es produís.

Per tant –hi insisteixo–, Convergència i Unió demana la retirada d'aquests tres punts en la línia que els deia. Creiem que el poder judicial té les seves competències i s'han de respectar, i, per altra banda, doncs, no correspon al Parlament establir-les.

Respecte al punt 3, nosaltres hem fet una esmena, una esmena amb què plantegem les coses de diferent manera, en el sentit que diem que el Govern ha de garantir que l'assistència sanitària dels pacients sigui la correcta, però, nosaltres..., i en aquest sentit estem contents, doncs, que vostès ens hagin recolzat aquesta idea, ha de ser a través de les mútues que al cap i a la fi són les que en tenen la responsabilitat. Per tant, el Govern ha de garantir-ho, però a través de les mútues.

Així doncs, el Govern adoptarà les mesures necessàries perquè les mútues disposin dels professionals adequats per poder garantir la màxima qualitat en l'atenció sanitària, ja sigui a través de grups d'experts o a través de convenis de col·laboració amb unitats especialitzades de centres hospitalaris.

Hi insistim: nosaltres creiem que és molt important –i estem contents que finalment tots els grups ho veiem de la mateixa manera– que les mútues han de ser les responsables. Així creiem que el nou redactat ho expressa i creiem que és positiu.

El punt 6 nosaltres el mantindríem tal com està. I respecte als punts 7 i 8, nosaltres creiem que hem introduït una variació, una variació que aniria a endurir, si cal encara més, el que es demanava en un origen, i, per tant, en aquest sentit, també ho creiem positiu. I l'enduriment va en el fet que la limitació sobre l'adquisició dels productes plaguicides no ha de ser només sobre aquells que tenen elements tòxics, sinó que sigui quina sigui la perillositat dels productes que portin, ja siguin nocius, tòxics o molt tòxics.

Per tant, en aquest sentit, hi ha una ampliació, l'ampliació a nocius, fet que considerem positiu i que, per tant, també veiem, doncs, amb bons ulls que vostès hi hagin donat el seu suport i, per tant, puguem ampliar aquest tema.

Respecte al punt 11, nosaltres..., hi havia la proposta de modificació del protocol. Creiem que han de ser –com no pot ser d'altra manera– els experts els qui facin aquest Protocol. Els experts són, al cap i a la fi, els qui han de garantir que el Protocol sigui el correcte. No correspon tampoc als polítics establir com ha de ser aquest protocol, però sí que els polítics, en aquest cas concret el Govern ha de ser qui es responsabilitzi que aquest Protocol, que entenem que estarà ben fet, perquè estarà fet per experts... –com, de fet, ho va ser el de l'any 98, que va ser un protocol fet per experts i, en aquest sentit, nosaltres hi hem de donar el vistiplau–, el Govern ha de garantir, i així queda de manifest i creiem que és positiu, que això arribarà a tots els serveis d'ur-

gències dels hospitals, també als serveis d'atenció primària i també als d'especialitzada.

Per tant, els punts 12, 13 i 14 quedarien redactats una mica de forma diferent, però crec que, bàsicament, la filosofia és la mateixa. I, per tant, nosaltres per concloure, l'únic que voldríem dir és que extraïem els punts 2, 4 i 5, que entenem que ens posaríem en camises d'onze vares perquè entràriem en un àmbit que estrictament no ens pertoca. (*Remor de veus.*) Creiem modestament que la nostra esmena ajuda a enriquir, si em permeten, fins i tot...,

El vicepresident primer

Pari..., pari un moment, senyora diputada, si us plau. (*Pausa.*) Gràcies, pot seguir.

La Sra. Borràs i Solé

Deia que modestament creiem que la nostra esmena ajuda a enriquir, i si em permeten, fins i tot, a endurir la Moció que vostès han presentat, i, per tant, en aquest sentit creiem que col·laborem a evitar que tornin a produir-se situacions tan lamentables com les que s'han vingut succeint.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Borràs. Per intervenir, ara, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, per al seu posicionament atès que no ha presentat esmenes, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Tal com van ja indicar les il·lustres diputades en la seva interpellació, la utilització de plaguicides ambientals és una pràctica cada cop més habitual en espais tancats. S'ha evidenciat el risc que aquesta pràctica té per a les persones. És, doncs, també un risc laboral que passa desapercbut i sovint no és identificat, ni avaluat, ni controlat de forma preventiva.

Els insecticides són agents químics agressius i la font principal d'aquest risc, i tots són altament tòxics. Suposen un risc poc o mal conegut que no es pot prevenir si no s'avalua, i cal reforçar les mesures de prevenció i d'aplicació, així com la sensibilització social d'aquest risc.

(*El president es reincorpora al seu lloc.*)

Les persones afectades actualment no són correctament diagnosticades, ni reben la deguda ni adequada assistència sanitària, i s'han donat, en els darrers cinc anys, cent vuitanta-quatre casos de persones amb alteracions de salut –tal com ja es va indicar en la interpellació–, degudes als insecticides. Això vol dir que des del 1994 es vénen patint incidents que es repeteixen de forma continuada i ascendent. Les persones afectades no poden desenvolupar una vida normal i pateixen problemes respiratoris, articulars, digestius, hormonals i del sistema nerviós.

I és per tot això que nosaltres estem plenament d'acord amb la Moció presentada per les il·lustres diputades, essencialment en tres punts. En primer lloc, per la importància que es dona a la prevenció dels riscos laborals, pel que fa a la millora de la normativa, pel que fa a la comercialització, el control i l'ús de plaguicides, a la sensibilització social del problema i a la formació continuada de les persones professionals que apliquen els tractaments.

En segon lloc, el tractament després de l'accident i el diagnòstic, donat que cal que les mútues d'accidents estiguin preparades per al tractament –i això serà possible aprofitant l'experiència de centres públics com l'Hospital de Bellvitge i portant a terme l'assistència a la xarxa pública, alhora que es potencia la formació del personal sanitari.

En tercer lloc, per les sancions necessàries a les empreses que incompleixen la normativa i les molt, molt necessàries indemnitzacions a les persones afectades, que tot i que ja han indicat algunes il·lustres diputades que potser no ens pertoca a nosaltres de posicionar-nos sobre aquest tema en el Parlament de Catalunya, sinó que és a la justícia a qui li tocaria, sí que podem ajudar que les persones afectades que no poden desenvolupar una vida normal, sí que podem ajudar que, ja que s'ha malmès aquesta vida, aquestes persones..., podem reparar, encara que no els puguem tornar la qualitat de vida, sí que els la podem millorar i retornar-los la dignitat, tot reconeixent els errors que s'han comès.

Per tot això, nosaltres votarem favorablement la totalitat de la Moció presentada per les il·lustres diputades Carme Valls i Dolors Comas d'Argemir.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per prendre posicionament sobre les esmenes presentades, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres agraïm que tant el Partit Popular com Convergència i Unió hagin fet aportacions en aquesta Moció, algunes de les quals hem pogut integrar –o jo diria que pràcticament totes– en un text transaccional, que serà el que se sotmetrà a votació. Bàsicament, les esmenes presentades per Convergència i Unió als punts 3, 6, 7, 8, 12, 13 i 14 estan acceptades. Pel que fa referència als punts 9 i 10, que el Partit Popular havia demanat la seva supressió, hem arribat a una fórmula per poder incloure una qüestió que ens preocupava a tots els grups, que és que, un cop elaborada la normativa derivada del fet que les empreses declarin tots els productes que utilitzin per a desinfeccions, es pugui establir el règim de sancions al respecte.

Per tant, hem arribat a un text transaccional, i el que sí que lamentem és que tant el Partit Popular com Convergència i Unió hagin expressat que no donen suport als punts 2, 4 i 5, perquè nosaltres entenem que, tal com

estan expressats, seria lògic que aquest suport s'hagués produït. Ho lamentem –ho lamentem.

I, a més a més, discrepem també, el nostre Grup, respecte al mateix raonament que s'ha utilitzat de cara a no acceptar aquests punts. Quan la senyora diputada, la il·lustre diputada Meritxell Borràs deia que no podíem disposar –i em sembla que dic literalment, perquè m'ho he apuntat, les seves paraules–, que no podem disposar dels diners de la Generalitat, que són diners públics, per pagar aquestes indemnitzacions i recàrrec de prestacions que aquí es demanen per a les persones afectades, cal dir que aquesta no-disposició implica regatejar aquestes indemnitzacions a curt termini a les persones que han estat afectades per intoxicacions, però, en canvi, implica gastar més per un altre cantó, com és el fet d'incrementar la feina dels tribunals que reben les denúncies, lògicament, per part d'aquestes persones. Per tant, això no és, ni molt menys, gestionar amb eficàcia els diners públics, i menys encara quan el que tenim darrere d'aquelles xifres a què abans m'he referit, no és ni més ni menys que persones, no és ni més ni menys que éssers humans que han tingut unes afectacions greus, que han vist afectades les seves vides, molt alterades en molts casos, i que, per tant, el fet de sostreure'ls de la possibilitat d'aquestes indemnitzacions a les quals tenen dret, a partir que vagin recorrent un darrer l'altre als tribunals, doncs, és afegir un element de patiment més, que considerem totalment innecessari i al qual entenem que caldria haver estat sensible.

Moltes gràcies, senyors diputats i diputades.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Valls.

La Sra. Valls i Llobet

Bé, jo també insistiré en aquest punt. Nosaltres mantindrem els punts proposats, tant el 2 com el 4 i el 5, per una raó que vostès, en certa manera, tant la senyora Esteller, del Grup Popular, com la senyora Borràs, del Grup de Convergència..., en certa manera, m'han donat la raó.

Vostès han dit que quan hi hagin sentències fermes en el tribunal. Ja en tenim set, de sentències fermes en els tribunals, que impliquen que, per tant, aquí hi ha hagut tant afectació de les persones com afectació, com subsidiarietat per part de les empreses. I en aquest cas l'empresa que tenia aquestes persones treballant depenia de la Generalitat. Per tant, en una altra empresa de la societat civil ja s'hauria arribat a un pacte amb aquestes treballadores per poder-les indemnitzar. Si hem d'esperar que anem, judici a judici, de les cinquanta-dues afectades, a anar-los guanyant, doncs bé, farem aquest petit *via crucis* i les acompanyarem en aquest procés, per demostrar que aquestes persones han quedat afectades i que, per tant, tenen dret a una indemnització, entre altres coses perquè no són solament afectades, sinó invàlides. Per tant, aquesta és una situació greu. Això, per una banda.

Per altra banda, nosaltres ja estem d'acord que la responsabilitat és de les mútues de treball, però el que

entenem és que la qualitat d'atenció que necessiten aquestes persones afectades necessita utilitzar l'experiència acumulada en aquests quatre anys aquí a Catalunya, i que, per tant, tot el que s'ha de fer possible –i això ho hem transaccionat– és que siguin llocs on aquesta experiència s'hagi acumulat on aquestes dones puguin ser seguides de forma continuada i se'ls pugui donar l'atenció física, endocrinològica i psicològica que necessiten, a més a més, de forma constant. Per tant, en aquest sentit, tenim la transacció acordada per tots els altres grups.

I ressaltar també que les millores de redactat que vostès ens han aportat, el Grup de Convergència i Unió, poden semblar un enduriment en la forma, però a mi m'agradaria que ara, entre tots els grups de la cambra, demostréssim també un enduriment en el fons, perquè no n'hi ha prou a tancar empreses que fumiguin..., ajuntaments dels quals no en tenen ells la responsabilitat, sinó que és l'empresa la que ha fumigat sense seguir les normes, sinó que hem d'endurir, quan es tanquin aquestes empreses, hem d'endurir les sancions. I en aquest sentit estem molt d'acord amb l'esmena de la senyora Esteller, del Grup Popular, perquè les sancions han de ser exemplars perquè aquests fets no es tornin a repetir, i si una empresa es tanca no es pot obrir al cap de tres dies si no tenim garanties –garanties– que això, en aquesta empresa, alguna cosa està canviant. Aquest és el sentit que té el paper de les sancions, que jo crec que haurem de desenvolupar en el futur, que haurà de desenvolupar la Conselleria, i que hauran de quedar clares per a les normes futures de Catalunya.

En aquest sentit, per tant, tenim l'esmena transaccional, que ocupa tots els punts menys el 2, 5 i 6, que en aquest sentit nosaltres continuem defensant el que vam presentar a la Mesa.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Posem ara, per tant, a votació (*veus de fons*)..., suposo que em volen dir «votació separada» de les esmenes 2, 4 i 5. És així, no? (*La Sra. Borràs i Solé demana per parlar.*) Senyora Borràs...

La Sra. Borràs i Solé

Voldria demanar-li la paraula per contradiccions... Només per aclarir que no es tracta de sentències fermes, sinó que són recorregudes.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. (*El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.*) Senyor Camp...

El Sr. Camp i Batalla

Senyor president, per demanar votació separada dels punts 2, 4 i 5 de la Moció respecte a la resta.

Gràcies.

El president

Molt bé. Posem, per tant, ara a votació els punts 2, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 63 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació posem a votació la resta del text de la Moció (*veus de fons*)..., la transaccional, evidentment.

Comença la votació.

Aquest text ha estat aprovat per la unanimitat dels presents: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la formació ocupacional (tram. 302-00021/06)

El punt divuitè de l'ordre del dia és el següent: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la protecció de la salut... Perdó, el dinovè és: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la formació ocupacional. Té la paraula, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Rañé.

(*Remor de veus. Pausa.*) Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor president, avui substanciem una moció subsegüent a una interpellació que es va realitzar el 29 de març, és a dir, ja fa bastant de temps. Possiblement els pressupostos i la Setmana Santa han fet que tinguem aquesta demora, però aquest ha estat un període en què el tema que la va originar ha tingut altres episodis.

Així, doncs, amb la nostra proposició, amb la nostra Moció, el que volem és oferir al conjunt de la cambra –i, a través de la cambra, al conjunt de Catalunya– una proposta, un model alternatiu que permeti resoldre els conflictes o el conflicte que té diferents episodis. Repetim que el que hi ha darrere de les nostres propostes és un model diferent, un model alternatiu; pretenem, d'alguna manera, i d'una vegada per totes, veure si som capaços de canviar el decorat per veure si fem una obra diferent. Aquesta és la finalitat d'aquesta proposició, i és en aquest sentit que entenem que convé un canvi profund i radical en l'orientació i en la gestió que s'han produït fins ara en el tema de la formació ocupacional.

I això no tan sols per mor dels conflictes i de les situacions que van apareixent als mitjans de comunicació, sinó per la necessitat d'atendre les recomanacions i les orientacions de la Unió Europea, que està organitzant les polítiques actives d'ocupació de forma diferent, i també, i en primer lloc, encara que ho digui a l'últim, per interès de les persones aturades i dels empresaris.

No els vull plantejar cap discussió de tipus lingüístic, sinó més aviat tot al contrari: hem de fer esment aquí de la situació que es va plantejar amb l'informe del Cercle d'Economia. Jo crec que el fons que es plantejava en aquell informe era el disfuncionament que tenien els

serveis públics d'ocupació, el sistema d'intermediació. Plantejava un tema lingüístic, però el tema de fons es trobava en aquella situació que es plantejava.

Així doncs, pels interessos dels ciutadans, pels interessos dels empresaris, per l'adequació a Europa i per tancar d'una vegada per totes, amb un canvi profund i radical, la situació que s'ha vingut plantejant, nosaltres fem la nostra proposta d'un model alternatiu, diferent, de com organitzar el tema de la formació ocupacional.

El primer element bàsic és no fer pivotar ni considerar que la formació ocupacional és la política activa: la formació ocupacional és *una* política activa, una entre un conjunt. I l'important és que estigui coordinada amb altres polítiques actives, amb altres actuacions, i orientada a afavorir la intermediació, però també, com diem aquí, allò que són els pilars que ha fixat la Unió Europea, primer, en la Cimera de Luxemburg, en totes, i últimament ho ha vingut a ratificar en la Cimera de Lisboa, que és potenciar i fomentar el desenvolupament econòmic sostingut i sostenible, millorar l'ocupabilitat de les persones que estan a l'atur, millorar el funcionament dels serveis públics i de la recerca d'ocupació, i donar suport a les accions emprenedores.

I això, Europa diu que només es pot fer, no a partir d'esperar que vinguin grans inversions, sinó desenvolupant els potencials endògens de cada territori conjuntament, en complicitat, en col·laboració amb els agents econòmics, amb els agents socials i amb les administracions locals. Aquesta és la clau de volta d'Europa, i això vol dir que hem de girar completament el nostre sistema de formació ocupacional, perquè ja no és la política d'ocupació, és *una* política d'ocupació. I això s'ha de fer amb nous instruments, amb aquest veritable Servei Català d'Ocupació que, al nostre entendre, ha de ser un organisme que treballi potenciant el que la Generalitat té, essent eficaç econòmicament. El primer que hem de fer és potenciar els recursos propis: les oficines de treball, les antigues oficines de l'INEM, els centres transferits de formació; aquesta és la pedra sobre la qual hem d'edificar aquesta església –permetin-me que faci aquesta referència bíblica–, és aquesta la primera pedra sobre la qual hem de construir el sistema català d'ocupació, el Servei Català d'Ocupació, però també, de nou, amb els agents socials, amb els agents empresarials, amb les administracions públiques que treballen en aquest tema, com a segona corona de treball.

I en tercera corona, amb aquells agents sense afany de lucre i, finalment també, amb aquells sectors que vulguin treballar per l'ocupació, encara que tinguin afany de lucre, sabent que no podran participar en un tema fonamental com és el tema de la intermediació, perquè la Llei ho prohibeix, i per això els posem en últim lloc.

Però també volem un sistema que sigui diferent al que ara s'apunta, un sistema que, al nostre entendre, pot caure, per mor d'incrementar el control amb el burocratisme. Estem en una situació en què busquem un mecanisme on donar tanta seguretat que ho fem bé, i ho fem des del carrer Sepúlveda, que ens podem equivocar i podem paralitzar el sistema. És un risc el qual

estem corrent, i des d'aquesta perspectiva el que proposem nosaltres és el contrari: la Generalitat, el Departament de Treball té setanta-dos centres estesos en el territori, mil persones treballant en el territori, i les tenim desaprovechades des del punt de vista de controlar, de participar, d'impulsar, de gestionar les polítiques actives i, dintre d'aquestes, la formació ocupacional.

Amb el nostre plantejament, el que fem és posar en valor, posar en positiu aquests recursos que tenim, i dotar i plantejar que s'han de modificar les atribucions i els mecanismes perquè no es torni a produir mai més aquella situació que des d'una oficina s'envia una persona a un centre que és il·legal, que no està funcionant correctament, i després tenim la dissort que aquell centre s'enfonsa. Això ha succeït, i això no pot succeir, és l'exemple màxim i més dissortat del que no pot succeir.

Però és que, a més a més, les oficines de treball han de poder conèixer i coneixen perfectament en el territori quins són els centres, quins són els cursos que no funcionen, quins són els mecanismes, perquè ells han de dirigir o poden dirigir els alumnes i coneixen molt més sobre aquest tema. És aquesta la idea de posar en positiu aquest plantejament. I això, des d'una perspectiva també de fer que aquestes oficines de treball tinguin la possibilitat de poder treballar-hi i impulsar-hi els acords territorials, els pactes territorials per l'ocupació.

La Generalitat ha de liderar, ha d'impulsar i ha de controlar aquests acords. Té mecanismes, té instruments, no tan sols ha d'esperar que neixin com a bolets, els ha d'impulsar. Ha de fer d'aquest organisme el mecanisme de coordinació de les polítiques i d'adequació a les necessitats d'empresaris i de treballadors.

I, per últim, volem plantejar dos punts més. Un, donar participació efectiva als agents socials en l'elaboració de propostes d'actuació dels programes europeus. Diem «participació efectiva», perquè moltes vegades arriben quan arriben –últimament han arribat, però quan arriben han arribat a pilota passada–, a alguna situació o algun programa, i és prèviament quan s'ha de fer la discussió, quan s'ha de donar aquesta participació efectiva, no tan sols perquè ho digui Europa, no tan sols perquè sigui perceptiu, sinó perquè ho necessitem. O de veritat ens creiem que la gent ha de participar en la definició d'aquestes coses o no anirem bé en aquest tema.

I, per últim, creiem que un dels elements de la formació ocupacional és la seva incardinació dintre dels altres subsistemes o sistemes de formació professional. Hi ha un acord de maig del 98 de creació del Consell Català de la Formació Professional, no pot haver-hi cap argument, cap agent social que, pels seus interessos particulars, bloquegi la constitució d'un organisme que necessita Catalunya. I, per tant, el que plantejem és un mandat final perquè en el termini de dos mesos, abans d'anar-nos de vacances –el 30 de juny, per entendre'ns–, tinguem constituït el Consell Català de la Formació Professional. Perquè és l'única garantia –ja es va acordar–, i des d'aquesta perspectiva creiem que no hi ha més volta de full, no hi ha més esperes, no hi ha més dilacions perquè aquest organisme que necessita Cata-

lunya, que necessiten les empreses, que necessiten els treballadors, que necessiten els alumnes, realment, pugui ser constituït d'una manera definitiva abans que comencem el nou parèntesi estival, i, per tant, ens anem amb la feina feta ja a les vacances.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes en aquesta Moció el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per defensar-les té la paraula l'illustre diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats, pujo per defensar les esmenes que el nostre Grup Parlamentari, el Grup de Convergència i Unió ha presentat a la Moció que acaba de defensar l'Il·lustre diputat senyor Rañé. I abans d'exposar, ni que sigui breument, el sentit d'aquestes esmenes que tots vostès han pogut llegir en el document, vull fer una breu reflexió arran de la intervenció del diputat Rañé.

De fet estem ja acostumats a escoltar aquest tipus d'intervencions en altres ocasions, vostè insisteix que el model d'intervenció, el model de gestió que el nostre Govern aplica per lluitar contra l'atur i per fomentar l'ocupació; per defensar, en definitiva, un tema en què tots estem d'acord, que és un tema fonamental en la nostra societat, és un model que no funciona i jo, evidentment, no hi puc estar d'acord, no?, més enllà que òbviament és lògic i legítim, fins a cert punt, que vostè defensi un model diferent del que defensem nosaltres. De fet, si defenséssim el mateix model possiblement estaríem tots dos en el mateix Grup Parlamentari i no ho estem. Però, en canvi, el que no podem compartir de cap manera és aquesta afirmació tan contundent que vostè fa sempre, que el model de l'actual Govern és un model que no funciona, un model obsolet, un model que no dona resposta a les necessitats.

Jo vull fer referència, tan sols, a unes xifres que ja va esmentar el mateix conseller de Treball en la seva intervenció el 29 de març, sobre l'efectivitat del model. Unes xifres molt breus, però que són fàcils d'entendre. La primera és que el desembre de 1994, a Catalunya hi havia 330.275 aturats, i que el 31 de desembre del 99 n'hi havia 174.000. Que en taxes d'atur hi havia el desembre del 94 un 12,68% d'atur registrat a Catalunya, i que a 31 de desembre del 99 se situava a la meitat, al 6,48%. I una altra dada, que entre el 94 i el 99 s'han creat a Catalunya al voltant de 355.000 llocs de treball.

És evident que això no és només la conseqüència de l'aplicació d'un determinat model, però també és obvi que l'aplicació d'aquest model dona resultats positius i que a la vista de tothom estan. Alhora, el mateix conseller, en la seva intervenció, ens explicava quins eren els set eixos principals, el que ell anomenava els criteris de capteniment del deu Departament, que nosaltres varem considerar molt encertats de cara a la tasca que aquest Govern ha de fer en el futur. Deixin-me'ls recordar-los només sintèticament per sobre, perquè em sembla que deixen en evidència que aquesta afirmació que vostè fa, no tan sols no és certa, sinó que, a més a més

—i això és el que jo volia una mica esmentar—, coincideix molt en el plantejament de fons del que vostè i jo —o el que el seu Grup Parlamentari i el nostre— estan defensant. I em refereixo a la integració dels tres sistemes de la formació professional; em refereixo a l'ajustament de l'oferta de la formació ocupacional a les necessitats reals del mercat de treball, mitjançant la col·laboració entre altres de les mesures locals d'ocupació i de les organitzacions dels agents socials i de l'Observatori del Mercat de Treball; em refereixo també a la nova metodologia que es posa en marxa ja aquest any com a metodologia d'atorgament de les subvencions per a un millor i més eficaç funcionament, consistent en el concurs públic; em refereixo, també, a la qualitat de la formació professional, a la millora que s'impulsa a través dels criteris que es defineixen en l'ordre-marc que recull aquest any les subvencions del Departament, publicada el 12 de gener; també a la creació de l'Institut Català de Qualificacions Professionals; a la prioritització de determinats col·lectius amb especials dificultats d'inserció laboral, com per exemple les persones amb discapacitats, els majors de quaranta-cinc anys, els aturats de llarga durada, les dones amb càrregues familiars, etcètera. I també el foment, com sempre, ha estat pauta de conducta d'aquest Govern del diàleg social i de la participació.

Però, fixi's, en els cinc punts de la seva Moció jo diria que es poden separar els dos primers dels tres restants pel següent motiu. En els dos primers vostè insisteix en un model de participació que, tot i que participem del contingut de la filosofia d'aquest model, no podem participar, en canvi, d'allò que vostè diu o anomena que «cal crear un servei públic d'ocupació a Catalunya». Nosaltres entenem que aquest servei públic d'ocupació a Catalunya existeix, que està integrat pels diferents serveis que ofereix el Departament de Treball i que, a més a més, hi ha un element que per a nosaltres és cabdal, que és molt important, que és l'existència d'un pacte per l'ocupació, signat aviat farà dos anys, en el qual participen els agents socials, i que per a nosaltres és important que es pugui portar fins al seu final i que es pugui dur a terme tot el que en el seu contingut s'esmenta.

Per aquest motiu, nosaltres hem presentat esmenes al punt 1 i al punt 2, en el sentit de reforçar allò que per a vostès i per a nosaltres és important, que és la participació dels agents socials a través del Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació, i també l'existència de pactes territorials, com vostè ha explicat, però que de fet, en la mateixa ordre d'atorgament de subvencions d'aquest any, que el mateix Departament ha publicat, queda ja fixat com a criteri.

Tot el que és potenciar les capacitats dels mitjans humans, econòmics, tècnics transferits a la Generalitat, així com els propis que vostè n'ha parlat, hi estem d'acord, i en la nostra esmena també d'aquesta manera ho reflectim.

Per tant, repeteixo, millorar els serveis, millorar les dotacions, millorar els recursos, fomentar la participació dels agents socials i utilitzar com a criteri prioritari l'existència de pactes territorials, és també per a nosaltres un element fonamental, per tant, no és tanta la di-

ferència que existeix entre el que vostè creu que cal fer i el que nosaltres entenem que s'està fent i el camí pel qual s'està avançant.

Per tant, en el cas dels punts 1 i 2, ho repeteixo, nosaltres presentem aquestes esmenes; coincidim en el fons, i que, al nostre entendre, el que cal és donar, sobretot, compliment als continguts del Pacte per l'ocupació. I deixi'm només recordar un aspecte del Pacte per l'ocupació, que per a nosaltres és essencial. I és el Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya. I deixi'm recordar-li només quines són les seves funcions, perquè quedi clar als ulls de tots els membres d'aquesta cambra, quina és la importància cabdal d'aquest òrgan, com és: «Debatre i aprovar el Pla d'ocupació de Catalunya; conèixer els recursos econòmics destinats al Servei Públic d'Ocupació i informar-ne amb caràcter previ; aprovar els criteris d'actuació dels programes a desenvolupar par part del Servei Públic d'Ocupació; realitzar el seguiment i l'avaluació del Servei Públic d'Ocupació, intermediació, orientació, foment de l'ocupació, formació ocupacional i autoempresa, i informar prèviament els projectes a presentar al Fons Social de la Unió Europea i debatre els criteris de distribució dels recursos.» Per tant, nosaltres el que volem és que es doni compliment a aquestes funcions i que deixem transcórrer el termini a través del qual, o a la finalització del qual serà necessari que fem una avaluació de quin ha estat el nivell, o el grau d'acompliment d'aquestes funcions.

Dit això, passaria als punts 3, 4 i 5 de la Moció, on també hem presentat una esmena en cadascun d'aquests. Són punts en què –i a mi em satisfà personalment– crec que és possible posar-nos d'acord, perquè, de fet, i repeteixo el fil argumental amb què he iniciat la meua intervenció, compartim fonamentalment el que són els trets essencials.

Pel que fa a les oficines de Treball de la Generalitat –i el mateix conseller de Treball ho va explicar en la seva intervenció– és voluntat d'aquest Govern, i en el presupost que estem en tràmit d'aprovar en aquesta cambra s'esmenta especialment una partida específica de 500 milions de pessetes per a tot el que és el Servei Públic d'Ocupació, que té una vessant molt important adreçada a la millora de les oficines de Treball de la Generalitat. Per tant, en el punt 3, on vostè fa referència a aquesta qüestió, hem presentat una esmena, que em sembla que som capaços de transaccionar amb alguns matisos, que vostè incorpora per tal de millorar el funcionament, les funcions i les competències de les oficines de Treball de la Generalitat.

En el punt 4, en el qual vostè ens ha parlat de la necessària participació dels agents socials i patronals en el disseny i en l'aplicació dels programes operatius del Fons social europeu i la programació especialment de l'objectiu 2, amb participació dels fons europeus, també del Programa de desenvolupament regional. Nosaltres compartim, també, aquest principi i, per tant, també estaríem en condició, a través de la nostra esmena i a través de les converses que hem tingut amb el seu Grup Parlamentari, de poder aprovar aquesta esmena transaccional sempre que, òbviament, respectem aquest principi, que per a nosaltres és important, que aquesta par-

ticipació als drets socials es produeixi a través del Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació creat a tal efecte.

I, finalment, dir-li, també, que he presentat una esmena per prudència al punt 5 de la seva Moció, en el qual vostè demana que es compleixi en el termini màxim de dos mesos l'acord contingut en el Pacte per l'ocupació de Catalunya sobre la constitució del Consell Català de la Formació Professional; dir que hem presentat una esmena de prudència on l'única cosa que demanem és que vostè ens accepti que, en lloc de dos mesos, n'hi posem quatre, de mesos, però –repeteix– és una esmena de prudència, perquè entenem que possiblement sigui viable, sigui factible tenir constituït aquest Consell, que per a nosaltres és important i és prioritari, abans del termini que li estem proposant a través de la nostra esmena. Però –repeteix– si vostè està en condicions d'acceptar aquesta esmena, doncs, nosaltres també coincidim i compartim –com ja ho hem dit altres vegades– la importància que es constitueixi a Catalunya aquest Consell Català de la Formació Professional.

Per tant, en resum, en el cas de les esmenes 3..., perdó, sí, de les esmenes 3, 4, i 5 als punts 3, 4 i 5 de la seva Moció, en la qual hi ha l'existència d'aquesta transacció, podríem unir esforços i, per tant, coincidir en aquest consens per avançar junts en l'aplicació d'aquestes mesures; i, en el cas dels punts 1 i 2, nosaltres fem un esforç a través de la presentació d'aquesta esmena de coincidir en el fons del que vostè defensa malgrat, òbviament, que no estiguem en la seva totalitat d'acord amb el plantejament que vostè fa. Si el seu Grup Parlamentari estigués disposat a acceptar les nostres esmenes votariem conjuntament, òbviament, el contingut d'aquest text. Si no fos així, ja li anuncio que el vot del nostre Grup Parlamentari seria contrari en aquests dos punts.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. També ha presentat esmena, pel Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya - Verds, el senyor Josep Lluís López Bulla. Té la paraula.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, li desitjo, senyor conseller, que superi una certa herència de quelcom que no ha estat gestionat, la part que no ha estat gestionada de manera correcta, que encara està, a més a més, sota sospita de jocs malabars financers; en concret, tota la part que va denunciar l'altre dia amb sobrades raons l'il·lustre diputat senyor Rañé.

En aquest assumpte de la formació, senyor conseller, ens trobem amb diversos aspectes. En primer lloc, l'estructura de la formació; en segon lloc, el caràcter d'aquesta, i, en tercer lloc, la prestidigitació dels diners en qüestió que s'ha fet fins ara i que a partir d'ara ja me n'oblido, perquè vol que sigui superat i confio en vostè perquè així sigui. Contràriament, quelcom tan fonamental com són els processos formatius se'n poden anar en orris; uns processos que són imprescindibles

com a precondicions per a l'ocupació i també per mantenir-la, i per això parlaré del caràcter actual de la formació i de l'estructura d'aquesta. Fets formatius imprescindibles per a l'autorealització de les persones i no pas per a altres assumptes que ja s'aclariran amb el temps.

He parlat del caràcter de la formació. Jo diria, senyor conseller, que es dirigeix aquesta formació al tum-tum, sense ordre ni concert, perquè importants recursos es dirigeixen al treball abstracte i, excepte pocs casos, no s'orienten suficientment a la persona concreta que està treballant i a la que vol fer-ho, és a dir al treball concret. El Cercle d'Economia ens ho recorda en el seu recent document d'aquest mes d'abril, quan parla de la inadequada formació professional dels desocupats –pàgina 2 d'aquest important document, d'aquest importantíssim document. És necessària, doncs, una orientació nova del caràcter d'aquests fets formatius.

He parlat d'una estructura centralista i centralitzant, de com es decideix i a qui els diners de la formació, i també d'una estructura molt allunyada, excessivament burocràtica de les empreses sotmeses avui i cada vegada més a una constant mutació tecnològica i dels nous sistemes d'organització del treball. I això fa que ens trobem amb una desgraciada anomalia; són fets formatius quantiosos, amb molts diners i amb moltes persones, però segueix mancant mà d'obra especialitzada en determinats escenaris, de vegades de manera apressant, visibles en el cas del turisme i del comerç, visibles en el cas de la metal·lúrgia, visibles, també, a les noves categories de la innovació tecnològica, i això s'ha d'acabar.

Per aquest motiu, la Moció, que nosaltres compartim, fa referència amb bon criteri a la necessitat d'un estadi descentralitzat –descentralitzat– sobre el qual convé cridar l'atenció; o sia, les administracions locals i el territori més proper, on el control és més transparent, el control de la formació concreta, i també sobre els continguts d'aquesta i les necessitats de les persones i les empreses; és a dir, la confluència entre formació i ocupació, i no menys important el control i el seguiment de com es gestionen els recursos financers dels processos formatius. En conclusió, es tracta d'estimular la sinergia entre polítiques industrials i de serveis d'una part i el finalisme adequat de la formació d'altre costat, tot això de manera pròxima al lloc on es produeixen les polítiques industrials i els fets formatius.

Senyor conseller, un servidor creu que és un contrasentit mantenir el caràcter centralista i centralitzant de la formació perquè xoca abruptament contra el necessari govern de la flexibilitat i de la versatilitat de les noves tecnologies. Així, doncs, és necessari construir una xarxa realment descentralitzada i articulada que permeti la informació, la formació i la requalificació en aquest món en permanent reconversió i innovació. Senyor conseller, a un món cada vegada menys «fordista» no li pot correspondre una formació centralitzant i homogenia, centralista amb relació a la producció que canvia i al món del treball que canvia, i centralista també en el llenguatge convencional de la política, doblement centralista. Aleshores, la crítica que nosaltres fem no és una crítica interessada per posicions ideològiques

d'esquerra o de grup, és el que està dient *expressis verbis* aquest document, senyor Millo, el document, el document aquest del Cercle d'Economia.

Senyores i senyors diputats, l'altre dia es va parlar de la plena ocupació. Doncs, bé, endavant i amb bona obra. Ara bé, es tracta d'incardinar aquest objectiu, la plena ocupació real, en una conducta on la formació permanent estigui vinculada al relançament de l'activitat productiva i de serveis, centrada en la innovació del procés i sobretot del producte, que estigui relacionada amb la promoció de la investigació i la innovació tecnològica, que estigui vinculada amb l'experimentació de nous models d'organització del treball i dels recursos humans, perquè, en la tasca de crear més i millors llocs de treball, les polítiques industrials, les polítiques d'investigació i la formació de recursos humans són inseparables. Jo crec que el Laboratori General d'Assaigs, per exemple, s'ha d'implicar no conjunturalment, sinó de manera permanent.

Acabo amb una urgència. Ara mateix, el Servei Català d'Ocupació ha de convertir-se en un sistema integrat d'informació i registre d'ofertes i demandes que permeti als treballadors i a les treballadores accedir a una única i operativa base de dades amb la informació en temps real –que és possible– de totes les ofertes i demandes d'ocupació de les persones a Catalunya i a tot el territori de l'Estat espanyol. Avui per avui, el servei és, en aquest sentit, una autèntica disbauxa, cregui'm. I aquesta inútil realitat que ens avergonyeix és denunciada també pel Círculo de Economía, menys pel Consell Executiu, que es felicita, en aquest sentit, pels seus errors. Anomalies, senyores i senyors, doncs, perquè no deixa de ser una paradoxa que el Servei Català d'Ocupació hagi pogut integrar-se –i em felicito– a través de la xarxa europea Eures amb la regió del sud de França, i això és convenient, però sense que existeixi connexió amb les diferents comunitats autònomes d'Espanya; un centre..., un servei, perdó, català d'informació..., de col·locació, perdó, amb la participació real dels agents socials.

Hi ha una esmena que he vist, la número 4, que parla «escollats els sindicats», i això em recorda una vella... (*Remor de veus.*) La del punt número 4 parla d'«escollats els sindicats», oi que sí? D'acord. I això em recorda una vella música antiga que deia «oïda la Organización Sindical Española». (*Remor de veus.*) Sí, la música semànticament és la mateixa, semànticament. Estem davant, amb aquesta qüestió de la no-imbricació, de la no-connexió amb les oficines de la resta de l'Estat espanyol, estem davant d'una opció política volguement intencionada? No, però si és així, per què costa tant de solucionar aquesta connexió? És un problema d'endoll, d'endoll tecnològic, de connexió? Doncs, que s'arregli. Connectin les xarxes i això potser fóra una manera sòbria, molt austera, de commemorar el Primer de Maig, que està aquí a la *vuelta de la esquina*.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per fixar la seva posició té, en primer lloc, la paraula l'illustre diputat senyor

Josep Huguet, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup d'Esquerra Republicana donarà suport a la Moció presentada pel diputat Rañé.

Lamentablement, el tema que tractem és recurrent. Hi ha fins i tot una mica d'avorriment personal d'insistir en una qüestió que fa tres anys que estem donant voltes i que no acaba de solucionar-se. El tema de la formació ocupacional entenem que no respon en la marca actual als seus objectius, a les seves funcions. Tenim quatre sistemes de formació desintegrats: la formació professional reglada, que no s'adequa a la demanda de l'empresariat; una garantia social que no cobreix les necessitats dels alumnes que fracassen a l'ESO, un fracàs superior en qualitat al que hi havia quan hi havia la formació professional de primer nivell; una formació ocupacional que en la majoria de casos dedica els recursos a mantenir les estructures acadèmiques i no es dedica precisament als sectors a què hauria d'arribar. Em passaven, i això és recent, unes dades on serveis que sí que són eficients –n'hi ha pocs, alguns, per sort, n'hi ha–, amb impartició de formació ocupacional, podien donar un cost per usuari d'unes 54.000 pessetes, un cost per inserció d'unes 89.000 pessetes, quan la mitjana s'està situant a les 230.000 per usuari de formació i 500.000 per inserció. És a dir, és una autèntica despesa inútil que es menja bàsicament les estovalles, es mengen el plat, diguem-ne.

És a dir, una situació de malbaratament de diner públic i que, francament, si els ciutadans fossin més conscients d'això, suposo que en demanarien comptes d'una forma bastant..., en fi, potser no tan tranquil·la com ho fan simplement exercint el dret de vot.

I encara, per acabar-ho d'embolicar, tenim tot el bloc de formació contínua, que han estat incapaços de connectar-la amb l'ocupacional, després d'una moció que vam aprovar –i ho recordo per tercera vegada ja en aquesta cambra– fa tres anys, proposada per Esquerra Republicana de Catalunya.

Per tant, tot plegat, francament, una situació lamentable i que desgraciadament, encara que n'estiguem parlant avui en una altra moció, és mostra que no s'ha avançat. El Grup d'Esquerra, la veritat és que no hem fet ni l'esforç de fer les esmenes, perquè quan fas una moció, te l'aproven i després no la compleixen, un ja perd ganes, diguem-ne, d'intervenir, no? I aquesta és la realitat. És a dir, unes mocions on s'havien de fer unes anàlisis d'una avaluació exterior al sistema i no s'han fet, on s'havien de posar en marxa uns certificats de qualitat i no s'han fet, on s'havien de coordinar els tres nivells de formació de professional i no s'ha fet; una mica desesperant, una mica desesperant...

Bé, en tot cas, està clar que hi ha una sèrie de qüestions que no van. El mateix Servei Català d'Ocupació té problemes de connexió, problemes, fins i tot, tècnics; un sistema informàtic obsolet, on la intermediació no es fa de la manera adequada; els aspectes d'orientació professional deixen, també, molt a desitjar; es dona infor-

mació, però no es fa acompanyament; es dona informació a l'aturat desocupat, però no se l'acompanya; amb tests que es fan per avaluar aptituds absolutament –dit per professionals del sector– invàlides i no vàlides, no correctes, que no discriminin adequadament.

Dèiem ara fa un moment, també, la qüestió pròpiament de la formació, molts cops destinada a excessives hores en temàtiques que després no troben sortida al mercat laboral, mentre hi ha demandes en sectors –ho deia abans el diputat López Bulla– a la metallúrgia, al turisme, que són absolutament deficitaris i no troben treballadors o treballadores d'aquest àmbit; no hi ha una línia, no hi ha unes prioritats que marquin –i això possiblement passa perquè determinades ofertes siguin públiques, de formació perquè hi ha determinats reciclatges que sense una inversió en material cap acadèmia privada mai les oferirà–, qui ens formarà els matricers?, qui ens formarà els torners?, si això vol una despesa important en instrumental. I, quan una acadèmia només s'ha creat per, de fet, autoalimentar-se, el que no farà és una despesa en torns podent comprar un petit ordinador i dedicar-se a programar cursos d'informàtica o d'administratiu, que és el que s'està fent.

No hi ha una orientació pública en aquests dèficits d'oferta, de demanda de l'empresariat, com també –ja s'ha dit algunes vegades aquí– queda una altra banda. És a dir, curiosament, ens trobem amb la paradoxa que ens manca oferir per la banda alta gent reciclada qualificada, perquè no hi ha acadèmies que donin aquest servei perquè no volen invertir en una despesa que els menjaria els beneficis, i, per altra banda, ens quedem amb els marginats, és a dir, els que tenen dificultats d'inserció, on tampoc se'ls agafa perquè no poden justificar la inserció laboral. Quin model estem fent? En fi.

Per tant, simplement, donarem suport a la proposició del senyor Rañé, amb molt d'entusiasme i, en fi, tornarem d'aquí a uns mesos, o potser no tant, d'aquí a unes setmanes, a tornar a parlar del tema.

Senyores i senyors diputats; senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora diputada Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes mercès, senyor president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Com molt bé ha dit l'il·lustre diputat d'Esquerra Republicana, el senyor Josep Huguet, alludim a l'entusiasme amb què es parlava d'aquesta Moció, i la diputada del Grup Parlamentari Popular també parlarà amb aquest mateix entusiasme que vostè ha esmentat.

Nosaltres volem, en primer lloc, deixar constància i deixar palesa la importància que la formació professional ocupacional ha tingut en aquesta cambra. Vostè sap molt bé, senyor conseller, que no és aquesta la primera vegada que parlem d'una interpellació sobre formació professional ocupacional; no és la primera vegada que parlem sobre les mancances que ha estat tenint la formació professional ocupacional a la nostra comu-

nitat autònoma, i no és la primera vegada que hem estat parlant de les disfuncions i, moltes vegades, dissortadament, d'aquelles irregularitats que hagin pogut acompanyar la formació professional ocupacional a Catalunya.

També li haig de dir, senyor conseller, que el Grup Parlamentari Popular aplaudim iniciatives com les que la seva Conselleria, que, després que vostè n'ha estat al capdavant, ha aprovat dues ordres –el gener i el març d'aquest any–, en les quals es traslladen els criteris nous que sembla que la Conselleria vol utilitzar per garantir l'objectivitat, i, sobretot, per sobre de tot, l'efectivitat de la formació professional ocupacional al nostre país, a la nostra terra.

Estic molt d'acord amb el que ha dit el senyor Huguet, i també amb el que ha dit l'il·lustre diputat proposant d'aquesta Moció. S'està produint disbauxa, irregularitats a la formació professional i també s'està produint que els nostres empresaris, arreu de Catalunya, a totes les nostres comarques, no troben professionals formats o adequadament formats a les seves necessitats empresarials.

En primer lloc, estem trobant que no tenim aquest nombre de matricers, aquest nombre de forners que es necessiten per a les nostres empreses, i, en canvi, ens trobem amb un nombre important de professionals formats en informàtica i de professionals formats en tasques administratives.

També li haig de dir, senyor Huguet, que aquest no és un problema solament de la Comunitat Autònoma de Catalunya, del nostre país, li haig de dir que és un problema arreu d'Espanya; és un problema arreu de tot el territori nacional, perquè ens trobem que un dels grans reptes pendents d'aquest país, de l'Estat espanyol, és la formació professional.

Quan vertaderament el sistema de la formació professional funcioni a Catalunya i funcioni a Espanya, ens trobarem que tindrem unes millores importants en la taxa d'ocupació dels nostres treballadors; ens trobarem amb sistemes com l'alemany o com el francès, en els quals veurem... (*Remors de veus.*)

Jo sé, senyors diputats, que vostès estan molt esgotats també perquè és la darrera intervenció, però jo crec que el tema té la suficient importància com perquè tots hi puguem estar molt pendents.

Analitzant la Moció... (*Remors de veus.*)

El president

Esperi's un segon, senyora diputada; esperi's un segon. (*Pausa.*)

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyor diputat.

El president

Esperi's, esperi's. (*Pausa.*) Moltes gràcies. Pot continuar.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Mercès, senyor president. Analitzant la Moció que ha presentat l'il·lustre diputat senyor Rañé, nosaltres la dividírem en dues parts, el que es refereix als apartats 3, 4 i 5 i els dos primers.

Pel que fa als apartats 3, 4 i 5, ha dit el senyor Rañé que en modificar les oficines les atribucions de les OTG semblava que era la pedra important d'aquestes basíliques del que havia d'estar la configuració del sistema de treball. Bé, senyor Rañé, vostè no ha fet al·lusió a si parlava d'art romànic, si parlava d'art gòtic, no sé de quin en parlava, jo li diré el següent. A mi m'agrada molt el modernisme català, i en funció d'aquest modernisme català de què gaudim no solament a les nostres terres, sinó també, per exemple, i al·ludint al seu art sacre, a Astorga, que aquest any es fan *Las edades del hombre*, doncs, també tenim un palau episcopal del senyor Antoni Gaudí; un modernisme arreu de tot el territori nacional, i al·ludint al concepte semàntic d'aquest modernisme li diré que nosaltres, junt amb el conseller i amb la Conselleria, creiem que hem d'apel·lar al sentit del modernisme català en les modificacions d'aquestes OTG. Per això li dono la raó i crec que hem d'anar a modificar aquestes OTG, en el sentit que el senyor diputat Enric Millo ha presentat a les seves esmenes.

Per què? Perquè creiem que després que s'ha produït el traspàs de les polítiques actives del Ministeri de Treball a una comunitat com Catalunya, després de Galícia –per cert, molt demanades i molt ben defensades per part de la Generalitat de Catalunya al Govern central–, hem de fer que això conflueixi, hem de fer que això funcioni, senyor conseller. I vostè sap com nosaltres que això encara no acaba de rutllar; vostè sap com nosaltres que encara tenim problemes d'horaris, problemes de règims jurídics diferents del personal que hi està treballant, mancances informàtiques, mancances materials, i que hem de posar mesures envers això, senyor conseller.

Per això nosaltres creiem que –com molt bé ha dit la iniciativa i l'esmena presentada, de modificació d'aquest punt 3, pel senyor Enric Millo– nosaltres estariem a favor del contingut d'aquesta. Creiem que donar participació efectiva també als interlocutors socials, als ens representatius i administracions locals, d'alguna forma, per al reconeixement de totes aquelles subvencions provinents de fons europeus hi estem d'acord. I sobretot, senyor conseller, el Consell Català de la Formació Professional, jo li pregaria que, com a Grup Parlamentari Popular, vertaderament fos en el compliment d'aquests quatre mesos –com molt bé ha dit el Grup Parlamentari de Convergència i Unió– la creació efectiva d'aquest ens. Li ho torno a repetir, les mancances arreu del territori nacional són evidents i les problemàtiques que ha tingut el Consell General de la Formació Professional, també, però crec que seria prou important per al nostre país, per a la nostra terra, per a Catalunya, que això es pogués crear.

Mirem els apartats 1 i 2, il·lustre diputat Josep Maria Rañé. Sobre el primer: «Impulsar amb suport pressupostari i participació activa i efectiva els fons estructu-

«rals.» Li diré el següent, els fons estructurals, Fons social europeu, el Feder, la importància que han tingut en la formació professional, amb la coparticipació i el cofinançament del 50% a regions d'objectiu número 2 i a regions d'objectiu 5b, aquí, a Catalunya, ha estat prou important. Crec que és responsabilitat de tots que aquests recursos, que es poden arribar a esgotar i que en som un dels grans beneficiaris a la Unió Europea, estiguin i siguin efectius. Ara bé, vostè em diu: «són molt importants aquí els acords territorials». Absolutament d'acord, els reglaments dels fons estructurals així ho estableixen, i crec que l'impuls d'aquests acords territorials i el paper que han de tenir els ens locals és prou important, però crec que en l'elaboració que vostè ha fet d'aquest primer apartat de la Moció subsegüent a la seva interpellació, no ha reflectit allò que sembla que vostè volia fer arribar a aquesta cambra –o així ho ha interpretat el Grup Parlamentari Popular–, amb la qual cosa, tal com està el redactat d'aquest apartat número 1, el Grup Parlamentari Popular votaria en contra d'aquesta Moció.

I ara torno a alludir, senyor Josep Maria Rañé, a allò que vostè ha dit i que a mi m'agrada tant, que és l'art. Vostè ha tornat a parlar de la pedra. Jo crec que la pedra de toc està en el punt 2. La pedra de toc està en aquest punt 2, senyor conseller, en la creació del Servei Català d'Ocupació.

Vostè m'ha dit, senyor conseller, i ens ha dit en aquesta cambra que és un dels seus grans reptes i un dels projectes de capteniment de la seva Conselleria. Sortosament, espero poder pujar un altre cop a aquesta tribuna i dir-li que ho ha aconseguit, perquè, a hores d'ara, encara estem treballant per a això. I li diré el perquè, senyor conseller. Les polítiques d'intermediació i les polítiques d'orientació professional estan essent el nostre repte perquè encara no funcionen, i no funcionen aquí a Catalunya, tampoc funcionen molt bé a la resta d'Espanya. Vostè mateix ho va dir en unes declaracions a les meves comarques, a les comarques gironines, quan va dir que mancaven 1.500 persones –vostè ho recorda molt bé– per al sector del comerç i el turisme; era un dia que tots dos estàvem a comarques de Girona.

Doncs, molt bé. Vostè ha hagut de fer un esforç exprés per aconseguir aquestes 1.500 persones per als empresaris i les empresàries gironines. Espero que això no hagi de ser així i que no hagi d'anar el conseller o la consellera –alguna vegada trobaríem alguna consellera de Treball– a les comarques per poder obtenir aquesta intermediació laboral. Per què? Perquè ha de ser el mateix sistema el que funcioni. I aquí està la pedra de toc, li ho torno a dir. El Grup Parlamentari Popular és modernista en això, i vol que siguem modernistes.

Vostè sap que hi ha un servei valencià, que les Corts valencianes estan a punt d'aprovar com a organisme autònom, que té una política d'intermediació i d'inserció. I vostè sap, senyor conseller, i és molt més important, que l'única comunitat autònoma a la qual es van cedir les polítiques actives abans que a Catalunya, que va ser Galícia, té un servei públic que està sent força efectiu. I, per què? Perquè la dualitat de les dues entitats col·laboradores, amb afany de lucre i sense afany de

lucre, no està com aquí a Catalunya. Això és un dels seus reptes i a veure si entre tots ho aconseguim.

Senyores i senyors diputats, per acabar, doncs, aquesta intervenció i suposo que la jornada d'avui, el Grup Parlamentari Popular els avança que el seu vot serà, en l'apartat 1 i 2, en contra, i si acceptés el diputat, l'illustre diputat senyor Josep Maria Rañé, les esmenes de Convergència i Unió, seria favorable el Grup Parlamentari Popular al vot dels punts 3, 4 i 5.

Moltes mercès, senyores i senyors diputats; moltes mercès, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspon ara a l'illustre diputat senyor Josep Maria Rañé posicionar-se davant les esmenes.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, mirin, ara que es parla tant de moderns i modernistes i d'esglésies, permetin que els digui una cosa, que no ens passi com a la màxima expressió del modernisme de Gaudí, la Sagrada Família, que és molt modernista però encara no està acabada. Ho dic per una senzilla raó, perquè és que el diputat de la majoria que ha presentat unes esmenes ha dit: «hem de deixar transcórrer el temps», que és la tònica que portem, el *wait and see*, amb tot, i en això ja fem tard –en això ja fem tard. Per tant, com que això és per ahir, no per demà –per ahir–, el que no acceptarem seran les esmenes que ens plantegen que és *más de lo mismo*, més d'impulsar el que ja tenim: impulsar el que ja tenim d'un acord del 98 que no s'ha complert i que ha donat un període de gestió de dos anys? No, en això no estem d'acord. No podem acceptar aquestes esmenes perquè ens estan dient: «Escolti, allò que hem estat fent durant dos anys, que ha donat els resultats que ha donat, que surten cada dos per tres a la premsa, que el Cercle d'Economia posa daltabaix, en qüestió, amb tota claredat, mantenir això, seguir impulsant això...», no és impulsant un error com avançarem. Per tant, jo crec que en aquest tema el primer i el segon punts no els hi podem acceptar perquè plantegen perseverar en l'error.

Acceptarem l'esmena al senyor López Bulla, bàsicament, perquè, ell ho diu, posa també el dit a la llaga en un altre tema; no tan sols coincideix en el que diu el Cercle d'Economia, sinó que posa el dit a la llaga, a la nafra –sembla que ha de ser–, no sé quina és la fórmula adequada, «nafra», molt bé, doncs, això. Permetin que els ho digui, perquè és que no tan sols ens hem de coordinar amb la resta de l'Estat espanyol, és que el bo fóra que en aquest moment la base de dades del Servei Català de Col·locació i la base de dades de les oficines de Treball de la Generalitat coincidissin, que ni aquestes coincideixen, i les dues depenen de la mateixa Administració –som capaços de connectar-nos amb l'Eures a França i no som capaços de connectar-nos amb les nostres oficines de Treball pròpies.

Per tant, té molta raó el senyor López Bulla i acceptarem l'esmena que planteja.

En la 3, 4 i 5, hem arribat a un acord transaccional amb Convergència i Unió. En la número 3, perquè és veritat que no fa falta que els directors d'oficina dirigeixin el control, però sí que participin en el control de la formació ocupacional que es fa en el seu territori. És a dir que la Generalitat autoritzi adequadament la gent que té en el territori per controlar-ho pot ser positiu si li donen els instruments, la informació i les competències per fer-ho.

És també..., en el punt 4 vostès volen que es faci esment que la participació efectiva, no escoltar —que no ho acceptaríem— sinó donar participació efectiva als agents socials i econòmics es faci amb el consell de direcció del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, no hi tenim cap inconvenient, sabem que això s'ha fet amb el Consell de Treball altres vegades d'una manera no massa profunda, però si volen que es faci amb el Consell de direcció del Servei Públic no hi tenim cap inconvenient, i si aquesta és la condició perquè això reïxi, doncs, endavant. Però l'important no és on es faci, sinó la intensitat com es fa: aquest és el tema de fons, i entengui que donar participació efectiva és donar participació efectiva, no omplir papers, sinó negociar, participar i donar-li paper a la societat, als empresaris, als sindicats, als ajuntaments, a l'economia social en aquest tema.

I en l'últim punt, el punt cinquè, el del Consell Català de la Formació Professional, miri, jo els deia que fóra convenient que ens n'anéssim de vacances amb els deures fets, perquè això acabava el 30 de juny. En tècnica negociadora de conveni hauríem de pactar el 31 de juliol, vostès diuen 4, jo 2, tocava el 31 de juliol, però miri, avui em trobo generós, i com que el mes d'agost no és hàbil, si volen quatre mesos, doncs el 30 d'agost, no hi ha problema, 31 de juliol o 30 d'agost és el mateix. L'important és que després de les vacances hagin fet els deures, hagin posat en ordre qui toqui, pesi qui pesi, i tinguem Consell Català de Formació Professional.

És que és una vergonya que estem esperant que algú ens contesti una carta si és aquest el problema, i si hi ha problemes de fons s'hi posen a treballar i ho arreglen,

perquè Catalunya, els aturats, les empreses, tot el conjunt, no es pot permetre aquest luxe, no hi ha més *wait and see*; a treballar, a fer coses, a actuar, perquè *wait and see* ens passarà el temps, la legislatura, i el que perdrà el camí, l'orientació i els elements positius seran els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Res més i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Aleshores farem la votació dels punts d'aquesta Moció en dos blocs. En un bloc hi haurà el punt número 1 tal com ve de la Moció original i en el 2 incorporarem l'esmena presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds. I en el segon bloc hi aniran les esmenes transaccionals entre el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Convergència i Unió que fan referència als punts número 3, número 4 i número 5. És així, eh? (*Remors de veus.*) El punt 1 més el punt 2 en la incorporació de l'esmena d'Iniciativa per Catalunya.

Per tant, votem ara aquest primer bloc, els punts 1 i 2 amb l'esmena d'Iniciativa per Catalunya incorporada.

Comença la votació.

Aquests dos punts de la Moció han estat rebutjats per 63 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació posem a votació els punts números 3, 4 i 5 amb el text de les esmenes transaccionals entre el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi més Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aquests punts han estat votats favorablement per 132 diputats, cap vot en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i cinc minuts.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Tel. 304 65 00

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)

6.000 PTA.

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) conjunta amb el **Butlletí Oficial**:

13.000 PTA. } IVA inclòs

Número solt (edició impresa o en microfitxa)

120 PTA. }

Dipòsit legal: B-27.966-80 ISSN 0213-7984 Imprès a Multitext, SL, Barcelona.

9 770213 798001

0 1 6 0 6